

ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนใน ประเทศเกาหลีใต้

จิตาภา กิตติสมประยูรกุล*

โกสุม โอมพรนุวัฒน์**

บทคัดย่อ

บทความวิจัยเรื่อง ‘ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้’ มีวัตถุประสงค์เพื่อเข้าใจผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) เป็นหลักจากวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ตันฉบับตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ.2016 โดยผู้ประพันธ์โซ่หมึญ ผู้วิจัยศึกษาในรูปแบบภาษาไทย ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ.2020 โดยผู้แปลตรงสรีทองคำใส ประกอบกับข้อมูลเกี่ยวกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้จากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ในรูปแบบบทความวิชาการข่าว วิทยานิพนธ์และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลด้วยทฤษฎีสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและทฤษฎีการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ นำไปสู่ผลการศึกษา คือ วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ส่งผลกระทบทางสังคมต่อปัจเจกบุคคล คือ การสร้างความตระหนักรู้ต่อประเด็นเพศสถานะและการถูกเลือกปฏิบัติ

* นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรี เพศสถานะและเพศวิถีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ติดต่อ email: jidapa.kiti@dome.tu.ac.th

** ผู้อำนวยการหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสตรี เพศสถานะ และเพศวิถีศึกษา วิทยาลัยสหวิทยาการ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ติดต่อ email: kosum@tu.ac.th

เนื่องจากเป็นผู้หญิง รวมถึงปรากฏการณ์เพศสถานะ คือ การออกมาพูดประเด็นการถูกล่วงละเมิดทางเพศในสถานที่ทำงานของอัยการหญิงโซจีฮยอนซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อน 'METOO' อีกทั้งมีผลกระทบทางสังคมต่อสถาบันทางการเมือง คือ การออก 'กฎหมายคิมจียอง' โครงการตอบสนองทางบวกต่อวาระกรรมและการสนับสนุนการขับเคลื่อน 'METOO' และมีผลกระทบทางสังคมต่อการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ซึ่งใช้วาทกรรมจากการรวบรวมประสบการณ์และเสียงของผู้หญิงผ่านกลยุทธ์ความเจ็บปวดเป็นสำคัญ ทั้งหมด สะท้อนผลกระทบทางสังคมของวาระกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 และการเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้

คำสำคัญ: วาระกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82, การขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้, สงครามเพศสถานะ, แนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง, องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD'

The Social Impact of the Novel *Kim Ji-young, Born 1982* on the Radical Feminist Movement in South Korea

Jidapa Kitisomprayoonkul^{*}

Kosum Omphornuwat^{**}

Abstract

This research article, *The Social Impact of the Novel Kim Ji-young, Born 1982 on the Radical Feminist Movement in South Korea*. The research aims to understand the social impacts of the novel *Kim Ji-young, Born 1982* on the development of radical feminist movement in South Korea. This study utilizes qualitative research methodologies, mostly relying on documentary analysis. The primary text examined is the Thai edition of *Kim Ji-young, Born 1982*, initially published in Korean in 2016 by author Cho Nam-joo and subsequently translated into Thai by Trongsirir Thongkhamsai in 2020. Supplementary data include academic articles, news reports, theses, and related research drawn from electronic databases concerning radical feminist movements in South Korea. The analysis and synthesis are informed by feminist theory and new social movement theory.

Findings indicate that *Kim Ji-young, Born 1982* had significantly contributed to raising awareness to individuals about gender issues and discrimination because of being a woman, also a broader societal impact on how people talk about gender issues in society. For example, it had an effect on the high-profile case of prosecutor

^{*} Graduate Student, MA Programme in Women, Gender and Sexuality Studies, College of Interdisciplinary Studies, Thammasart University, email: jidapa.kiti@dome.tu.ac.th

^{**} Director of Master of Arts Program in Women, Gender and Sexuality Studies, College of Interdisciplinary Studies, Thammasart University, email: kosum@tu.ac.th

Seo Ji-hyun's public testimony about sexual harassment at work, which was similar to the #MeToo movement. It has also led to changes in politics, like the writing of the 'Kim Ji-young Law', which is a response to the novel that shows how it has affected politics and supports the goals of the #MeToo movement.

In conclusion, Kim Ji-young, Born 1982, along with the actions of radical feminist groups such as 'MEGALIA' and 'WOMAD'—especially their strategic use of silence to highlight women's collective voices and experiences—illustrates the novel's profound social impact and its function as a catalyst in the radical feminist movement in South Korea.

Keywords: The Literature Kim Ji-Young Born 1982, South Korea Radical Feminism Movements, Gender War, Misogynistic Ideologies, 'MEGALIA', 'WOMAD'

1. บทนำ

วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เป็นวรรณกรรมแนวสตรีนิยมประเภทเรื่องเล่า (Narratives) ถ่ายทอดประสบการณ์ในชีวิตประจำวันของผู้หญิงสามัญชนชาวเกาหลีใต้ ชื่อคิมจียองตั้งแต่ปี ค.ศ.1982 ถึง ค.ศ.2016 เธอถูกกดทับทางเพศสถานะภายใต้บทบาทบุตรสาว ภรรยาและมารดาที่ดีภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ ส่งผลให้แสดงอาการทางจิตโดยการเลียนแบบมารดาและรุ่นพี่ผู้หญิงเพื่อต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนต่อการถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะเนื่องจากเป็นผู้หญิงในชีวิตประจำวัน สะท้อนความสำคัญของวาทกรรม ‘เพราะเราทุกคนคือ คิมจียอง’ (โซนัมจู, 2563, น. 191) ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนขององค์กร ‘MEGALIA’ องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนที่มีการรวมกลุ่มเมื่อปี ค.ศ.2015 ปีที่มีการฟื้นคืนแนวคิดสตรีนิยม (Feminism Reboot) ในประเทศเกาหลีใต้โดยเริ่มต้นจาก ‘MERS Gallery’ กระทำใน ‘DC Inside’ พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ของผู้ชายมีอำนาจนำ (Male-Dominated) ที่วิพากษ์ผู้หญิงสองคนถึงการเป็นผู้แพร่กระจายเชื้อไวรัสเมอร์ส (MERS) ว่า ‘เห็นแก่ตัวและน่าเกลียด’ (Oh, 2016) สะท้อนการสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง (Misogyny) องค์กรขับเคลื่อนโดยนักกิจกรรมแนวสตรีนิยม (Feminist Activist) ส่วนมากเป็นผู้หญิงรุ่นใหม่ (Younger Feminist) อายุ 20 ถึง 30 ปีที่ชำนาญการใช้ระบบอินเทอร์เน็ต (Female Netizen) โดยใช้การออกมาเปล่งเสียง (Voice) การแบ่งปันประสบการณ์ร่วมของผู้หญิง (Lived Experience) และวาทกรรม (Discourse) ขับเคลื่อนประเด็นสตรีนิยมและเพศสถานะผ่านกลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) ทางภาษา การล้อเลียนเชิงขบขัน นำประเด็นเกลียดกลัวจากองค์กร ‘ILBE’ องค์กรต่อต้านนักกิจกรรมทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนที่มีความเป็นอนุรักษ์นิยมสูงและเปลี่ยนองค์ประธานของวาทกรรมจากผู้ชายเป็นผู้หญิง เช่น วาทกรรม ‘ผู้ชายกิมจิ’ ‘ผู้ชายปรสิต’ ถูกเปลี่ยนเป็น ‘ผู้หญิงกิมจิ’ ‘มารดาปรสิต’ เป็นต้น มีการขับเคลื่อนทั้งในพื้นที่สาธารณะและในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ รวมถึงพื้นที่สื่อโซเชียลมีเดีย คือ แพลตฟอร์มเฟซบุ๊กและทวิตเตอร์ร่วมกับการขับเคลื่อนทางเพศสถานะสำคัญทั้งการขับเคลื่อน ‘Escape the Corset, 4B, METOO’ เพื่อต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนต่อการอยู่ภายใต้ระบบปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ (Kim, 2021b) อีกทั้งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนขององค์กร ‘WOMAD’ องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนที่มีการรวมกลุ่ม

เมื่อปี ค.ศ.2016 ให้ความสำคัญกับผู้ที่มีเพศสถานะตรงกับเพศกำเนิดหญิง (Cisgender) ใช้หลักการ ‘การทำเรื่องส่วนตัวให้เป็นการเมือง’ (The Personal is Political) และมียุทธวิธีการขับเคลื่อนสอดรับแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนของนักสตรีนิยมจูดิธ บัตเลอร์ (Judith Butler) โดยให้ความสำคัญกับภาษาที่มีผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง (Kim, 2021b; Koo, 2020) องค์กรขับเคลื่อนโดยนักกิจกรรมแนวสตรีนิยมที่มีเพศสถานะตรงกับเพศกำเนิดหญิงในประเด็นเนื้อตัวร่างกายผ่านภาษาเฉพาะกลุ่ม (WOMAD Dictionary) โดยมีการล้อเลียนเชิงขบขันและใช้อารมณ์โกรธร่วมของผู้หญิง (Collective Rage) เช่น การลงภาพเปลือยของผู้ชายพร้อมเครื่องเพศชาย เป็นต้น (Lee and Yang, 2024) ทั้งองค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ‘MEGALIA’ และ ‘WOMAD’ ต่อด้านการอยู่ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ เนื่องจากผู้หญิงไม่สามารถปฏิบัติเสรีบรรทัดฐานความเป็นหญิง (Female Norm) ที่สังคมกำหนด อีกทั้งถูกทำให้เงียบ (Silenced) เมื่อถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะ ดังนั้น สมาชิกขององค์กรกระตุ้นให้ผู้หญิงกล้าออกมาพูด (Speak Out) เพื่อสร้างเครือข่ายของผู้มีประสบการณ์ร่วม (Lived Experience) ต้องการเข้าถึงปฏิกิริยาของผู้ชายโดยเฉพาะนักการเมืองที่มีอำนาจ ผู้ชายที่มีอิทธิพลในสถาบันสื่อต่อนักสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิง (Violence against Women) (Jung, 2024a)

องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ‘MEGALIA’ และ ‘WOMAD’ สมาชิกส่วนหนึ่งเป็นผู้หญิงที่เกิดในช่วงทศวรรษ 1980 เช่นเดียวกับตัวละครคิมย็องซึ่งอยู่ภายใต้ครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ (Confucian Patriarchal Family) ที่มีพลวัตของการแบ่งบทบาททางเพศสถานะ (Gender Role) กำหนดให้ผู้หญิงเป็นผู้ดูแล (Caretaker) ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว (Breadwinner) ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจเอเชีย (IMF) (Kim, Cheung and Ga, 2019) จนกลายเป็นประเด็นโต้เถียงสำคัญที่ส่งผลต่อการขับเคลื่อนประเด็นความเสมอภาคทางเพศสถานะและความเกลียดกลัวผู้หญิงในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์โดยตรง อีกทั้ง ‘MEGALIANS’ สมาชิกขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ‘MEGALIA’ ถูกวิพากษ์ผ่านวิดีโอของนักการเมืองหญิงชางเฮยยอง (Chang Hye-Young) สมาชิกของพรรคยุติธรรมเมื่อปี ค.ศ.2020 (Kim, 2021b) ดังนั้น นักกิจกรรมทางสตรีนิยม

แนวถอนรากถอนโคนได้รับกระแสต่อต้าน (Backlash) จากทั้งผู้ชายและผู้หญิงโดยเฉพาะ นักการเมืองที่มีอำนาจและมีสถานะทางสังคมสูงผ่านพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์และพื้นที่สื่อ โซเชียลมีเดียเป็นสำคัญ

วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 และการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนขององค์กร 'MEGALIA' และ 'WOMAD' สะท้อนการมีอยู่ของสงครามเพศสถานะ (Gender War) ซึ่งเป็นความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้สมาทานและกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยม โดยเฉพาะกลุ่มผู้ชายและผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี (Lama, 2024) สาเหตุสำคัญมาจากการถูกปลูกฝังค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Confucian Patriarchal Value) เป็นการกำหนดให้ปฏิบัติตามกฎระเบียบสาม คือ จงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ซื่อสัตย์ต่อสถาบันครอบครัว มีความบริสุทธิ์ จริยธรรมห้า มีมนุษยธรรม มโนธรรมและยุติธรรม ปฏิบัติตามจารีต ประเพณี มีความรู้ ซื่อสัตย์ สุจริต รวมถึงกฎข่มขังจิตใจ แนวปฏิบัติของผู้หญิง เมื่อเป็นเด็ก เคารพบิดา เป็นภรรยา เคารพสามีเมื่อชรา เคารพบุตรชาย กฎขิลก้อจี้กำหนดความประพฤติของภรรยา หากมีพฤติกรรมตามกฎ สามข้อหย่าได้ และกฎนัมมยอกูบยอล เป็นการแบ่งบทบาททางเพศสถานะ (เด่นพงษ์ แสนคำ, 2564; วิรินทร์ อ่างคำ และ ศิริพร ตาบเพชร, 2565) โดยค่านิยมดังกล่าวมีอิทธิพลให้พลเมืองเกาหลีใต้โดยเฉพาะผู้ชายวัย 20 ถึง 30 ปีสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงซึ่งเป็นพฤติกรรมที่แสดงความไม่เคารพต่อผู้หญิง มีอคติ ต่อต้านผู้หญิง รวมถึงความรุนแรงหรือความเกลียดที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะไปที่ผู้หญิงของกลุ่มผู้ต่อต้านชายเป็นสำคัญ (Manek, 2023) ส่งผลให้ผู้หญิงออกมาต่อรอง ต่อต้านและขัดขึ้นผ่านแนวคิดเกลียดกลัวผู้ชาย (Misandry) ซึ่งเป็นพฤติกรรมต่อต้านผู้ชายหัวอนุรักษ์นิยม ให้ความสำคัญกับความเป็นชายแบบสุดโต่งของกลุ่มผู้สมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน (Jeong, 2020)

การถูกปลูกฝังค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ ส่งผลต่อการสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงและแนวคิดเกลียดกลัวผู้ชายโดยผู้ชายให้ความสำคัญกับความบริสุทธิ์ (Chasity) ของผู้หญิงซึ่งเป็นผลจากอุดมการณ์ทางเพศสถานะในสมัยสงครามเกาหลี

(Korean War) ที่สำคัญ เกิดวาทกรรม 'Comfort Woman' เรียกผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้ชายและนิยามให้ผู้หญิงเป็นผู้ทำลายค่านิยมขงจี้อื้อเสียงและภาพลักษณ์ของประเทศ (Jones, 2006) ที่สำคัญ คือ การเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงกลุ่มดังกล่าวผ่านวัฒนธรรมการข่มขืน (Rape Culture) เป็นการใช้อำนาจของผู้ชายจำกัดเพศวิถีของผู้หญิง ไม่ให้แต่งงาน มีบุตรซึ่งถูกทำให้เป็นเรื่องปกติ (Normalization) ส่งผลให้ผู้หญิงถูกตีตรา (Stigmatized) ต่ำหนิตนเองและฆ่าตัวตาย ที่สำคัญ ผู้ชายไม่ให้ความสำคัญกับการมีภรรยาเพียงหนึ่งคน อีกทั้งมีพฤติกรรมเหยียดเพศ (Sexist Behavior) ในชีวิตประจำวันต่อผู้หญิงมากขึ้น (Kim, 2024a)

อิทธิพลของการสมათานอุดมการณ์ดังกล่าวประกอบกับการสมათานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง ส่งผลต่อการแบ่งบทบาททางเพศสถานะโดยเกิดความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะมากขึ้น ผู้ชายมีทัศนคติต่อต้านสิทธิพิเศษของผู้หญิงและตั้งคำถามต่อการถูกบังคับเกณฑ์ทหารของผู้ชาย ในขณะที่ ผู้หญิงไม่ถูกบังคับและมีโอกาสเริ่มต้นชีวิตการทำงานนอกบ้านก่อนผู้ชาย อีกทั้งการกำหนดบทบาททางเพศสถานะให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ส่งผลกระทบด้านลบต่อผู้หญิงภายหลังการแต่งงาน มีบุตรโดยเฉพาะหลังวิกฤตเศรษฐกิจ (IMF) ในการรับภาระสองเท่า (Double Burden) ผู้หญิงถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่ภายในบ้าน เป็นร่างกายใต้บังคับการ (Docile Body) ร่างกายที่ถูกกำหนดให้ผลิตซ้ำความเป็นหญิง (Reproductive) (Lama, 2024) โดยเฉพาะการให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอกซึ่งสอดคล้องกับวาทกรรม 'ผู้หญิงกิมจิ' หมายถึง ผู้หญิงที่ให้ผู้ชายรับผิดชอบค่าออกเดท ค่าใช้จ่ายหลังแต่งงานโดยเฉพาะเมื่อมีบุตรและใช้จ่ายเงินเพื่อซื้อสินค้าฟุ่มเฟือยของผู้หญิง ทั้งหมดเป็นภาพเหมารวมต่อผู้หญิงเกาหลีใต้ในปัจจุบัน (Kim, 2024b)

เมื่อเกิดการผลิตวาทกรรมเหยียดเพศ (Sexist Discourse) ซึ่งเป็นผลจากการสมათานค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจี้อ รวมถึงแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง ส่งผลให้เกิดการต่อต้านนักสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและเกิดองค์กรต่อต้าน 'ILBE' พวกเขากล่าวถึงประเด็นการถูกบังคับเกณฑ์ทหารของผู้ชาย การรับผิดชอบค่าใช้จ่ายของผู้ชาย

เมื่อแต่งงาน มีบุตรและประกอบสร้างวาทกรรมเปรียบเทียบผู้หญิงเกาหลีใต้ (Kimchi Woman) กับผู้หญิงญี่ปุ่น (Sushi Woman) ซึ่งเป็นผู้หญิงที่มีความเป็นหญิงตามค่านิยม ปิตาธิปไตยแบบขงจื้อเป็นเหตุผลสำคัญของการสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง (Chan, 2023)

การผลิตวาทกรรมและการเกิดกลุ่มต่อต้านโดยเฉพาะองค์กร 'ILBE' ส่งผลให้เกิด พลวัตของพฤติกรรมเหยียดเพศทั้งในพื้นที่สาธารณะ สถาบันทางสังคม และพื้นที่ สื่อสังคมออนไลน์ รวมถึงพื้นที่สื่อโซเชียลมีเดียซึ่งกลายเป็นเครื่องมือสำคัญทางการเมือง ของกลุ่มนักการเมืองชายหัวอนุรักษ์นิยมแบบสุดโต่งให้สนับสนุนแนวคิดเกลียดกลัว ผู้หญิง ล้มกระทรวงเพศสถานะและครอบครัวยีกทั้งสนับสนุนสิทธิพิเศษของผู้ชาย ซึ่งสอดคล้องกับบทบาทหัวหน้าครอบครัว ดังนั้น ค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อฝังรากลึก ส่งผลต่ออุดมการณ์และพฤติกรรมของพลเมืองเกาหลีใต้ซึ่งถูกส่งต่อจากรุ่นสู่รุ่น ทำให้ ความขัดแย้งระหว่างผู้หญิงและผู้ชายต่อเนื่อง รุนแรงมากขึ้น (Gender War) (Manek, 2023; Jung, 2024)

ดังนั้น การขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' เชื่อมโยงกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เนื่องจากการขับเคลื่อน โดยใช้ประสบการณ์ร่วมของผู้หญิงและวาทกรรมขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะ สตรีนิยม และเนื้อตัวร่างกาย ที่สำคัญ คือ การต่อต้านการอยู่ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ เช่นเดียวกัน กล่าวคือ ตัวละครคิมจียอง ผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี มีประสบการณ์การถูก เลือกลปฏิบัติและมีตัวละครหญิงที่มีประสบการณ์ร่วมออกมาปกป้องเธอจากการถูกคุกคาม ทางเพศบนรถโดยสารสาธารณะ เช่น 'มันไม่ใช่ความผิดของน้องหรอกนะ' (โชन्हัมจู, 2563, น. 73) ในขณะที่ บิดาตำหนิการแต่งกายของเธอกว่าเป็นสาเหตุของการถูกล่วงละเมิดทาง เพศ การใช้วาทกรรมดูถูกตัวละครคิมจียองว่า 'ผู้หญิงเต้าเจี้ยว' (โชन्हัมจู, 2563, น. 118-119) สะท้อนมายาคติที่ผู้หญิงต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจจากผู้ชาย และวาทกรรม 'อยาก ถลุงเงินผัว ซื้อมาแพกิ้งร้อนไปร่อนมาแบบนั้นบ้างจ้ะ วาสนาใครจะดีเท่านางปลิง กูไม่ขอ

แต่งงานกับสาวเกาหลีหรือ' และ 'มีคนเรียกฉันว่าปลิงละ' (โชนัมจู, 2563, น. 167-168) สะท้อนการถูกเลือกปฏิบัติทางวาจา เมื่อแต่งงาน มีบุตร ทั้งหมดเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในวรรณกรรมและเป็นประเด็นสำคัญที่องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ขับเคลื่อน (Jeong, 2020)

วรรณกรรมส่งผลกระทบต่อผู้อ่านหญิงโดยเฉพาะผู้มีสถานะทางสังคมสูง พวกเธอได้รับกระแสต่อต้านผ่านวาทกรรมในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์และพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ ในขณะที่ ผู้อ่านชายรับรู้ถึงการคงอยู่ของสงครามเพศสถานะโดยเฉพาะประธานาธิบดีมุนแจอิน ผู้มีนโยบายสนับสนุนผู้หญิง แม้เลือกปฏิบัติต่อประธานาธิบดีหญิงปักกึนฮเย กล่าวคือ ประธานาธิบดีมุนแจอินวิพากษ์ประธานาธิบดีหญิงปักกึนฮเย ประเด็นการไม่ได้แต่งงาน มีบุตรซึ่งขัดกับความเป็นหญิงในอุดมคติ นิยามตนเป็น 'ผู้ชายแห่งสาธารณรัฐเกาหลีในฐานะบุตรชาย สามี ผู้หารายได้หลักและพลเมืองเกาหลีได้ ผู้เสียสละ เชื่อในระบบประชาธิปไตยและเป็นข้าราชการที่ดี รับผิดชอบต่อชาติ (Lee, 2018b) ดังนั้น วรรณกรรมส่งผลกระทบต่อพลวัตของนโยบายเพศสถานะ หลังวรรณกรรมถูกเผยแพร่ตั้งแต่ปี ค.ศ.2016 เป็นต้นมา (Im, 2018)

ผู้วิจัยเลือกศึกษาวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ร่วมกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนของประเทศเกาหลีใต้ซึ่งไม่มีผู้ศึกษามาก่อน เนื่องจากงานวิจัยที่ผ่านมาศึกษาตัวบทเป็นหลักในประเด็นความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะหรือการถูกกดทับของผู้หญิงภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ อาการทางจิตของตัวละครคิมจียองและการใช้อุปลักษณ์ รวมถึงงานวิจัยของต่างประเทศโดยศึกษาสังคมปิตาธิปไตยเชิงเปรียบเทียบับบริบทของประเทศผู้ศึกษา คือ ประเทศอินโดนีเซีย ประเทศสหรัฐอเมริกา และประเทศในทวีปยุโรป

วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 สะท้อนความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนประเด็นสตรีนิยมและประเด็นเพศสถานะตั้งแต่หลังปี ค.ศ.2015 ปีที่มีการฟื้นคืนแนวคิดสตรีนิยม (Kim, 2021b) เป็นต้นมาจนถึงปัจจุบัน และอิทธิพลของความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์ระหว่างผู้สมათานและผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมทั้งพื้นที่ภายในบ้านและ

สถาบันทางสังคมซึ่งส่งผลกระทบต่อการใช้เคลื่อนทางสตรีนิยมแนว
ถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ผ่านวาทกรรมที่สะท้อนกลับความเกลียดกลัว
ระหว่างผู้หญิงและผู้ชายเป็นเครื่องมือสำคัญ

2. วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82
ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้

3. กรอบแนวคิด ทฤษฎีและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่ผ่านมาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศประเด็นความไม่เสมอภาค
ทางเพศสถานะภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อโดยวิเคราะห์ด้วยทฤษฎี
สตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะทฤษฎี
การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ รวมถึงการศึกษาเชิงอักษรศาสตร์ อย่างไรก็ตาม
การศึกษาวรรณกรรมร่วมกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศ
เกาหลีใต้ยังไม่เคยมีผู้ศึกษามาก่อน นำไปสู่การทบทวนวรรณกรรมและกรอบแนวคิด
ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นผลกระทบทางสังคมต่อการขับเคลื่อน
ทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ ดังนี้

3.1 กรอบแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.1.1 แนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน (Radical Feminism)

แนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน คือ แนวคิดที่มีปัจจัยทาง
เพศสถานะเป็นตัวกำหนดโดยเฉพาะการแบ่งบทบาททางเพศสถานะระหว่างผู้หญิงและ

ผู้ชาย (Gender Role) ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคทั้งพื้นที่ภายในบ้านและสถาบันทางสังคม เช่น การกำหนดให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ผู้หารายได้หลัก (Breadwinner) ผู้หญิงเป็นผู้ดูแล (Caretaker) ทำงานบ้าน และเลี้ยงดูบุตร เป็นต้น (Manek, 2023) ส่งผลให้ผู้ชายอยู่ในตำแหน่งเหนือกว่า (Superior) ผู้หญิงอยู่ในตำแหน่งเป็นรอง (Inferior) (Thong, 2009) ซึ่งสอดคล้องกับคำอธิบายว่า แนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน เป็นการตั้งคำถามต่อการถูกบังคับให้ปฏิบัติตามบทบาททางเพศสถานะที่สังคมกำหนด รวมถึง การตระหนักถึงการตกเป็นวัตถุทางเพศของผู้หญิง (Objectification) และการถูกจ้องมองโดยผู้ชาย (Male Gaze) (Firestone, 1970) อย่างไรก็ตาม การปฏิบัติตนขัดแย้งกับบรรทัดฐานความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด ส่งผลให้ถูกตีตราว่าเป็นผู้หญิงที่มีความผิดปกติไปจากผู้หญิงในอุดมคติของผู้ชาย คือ การเป็นภรรยาและมารดาที่ดี (Good Wife, Wise Mother) (เด็นพงษ์ แสนคำ, 2564; Manek, 2023)

นอกจากนี้ แนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ตั้งคำถามต่อประเด็นเรื่องเพศ เพศสถานะและเพศวิถีของผู้หญิง ความเป็นตนเอง (Self) ความเป็นอื่น (Other) รวมถึงการแบ่งงานตามเพศสถานะ (Gendered Division of Labor) ภายใต้สังคมปิตาธิปไตย ซึ่งผู้หญิงสามารถเป็นอิสระได้ เมื่อออกมาต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนต่อการปฏิบัติตนตามความเป็นหญิงที่สังคมกำหนดผ่านการดูแลรูปลักษณ์ภายนอก ความสวยงาม (Narcissist) การมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามผ่านการแต่งงาน มีบุตร (Love) และมายาคติที่ผู้ชายประกอบสร้างหรือตั้งคำถามต่อความเป็นหญิง (Mystic) ทั้งหมด ส่งผลให้ผู้หญิงมีสถานะตกเป็นรอง (Inferior) ผลิตซ์มายาคติ ‘ผู้ชายเป็นผู้ช่วยเหลือและปกป้องผู้หญิง’ (Friedan, 1997) อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงที่ต้องการเป็นอิสระมีอำนาจในฐานะปัจเจกบุคคล (Individualism) ต่อต้านการเป็นปรสิตหรือพึ่งพาผู้ชาย (Parasite Role) ต้องการสร้างภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่ประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพ (Professional) แต่ความเป็นมารดา (Motherhood) ส่งผลให้ผู้หญิงอยู่ภายใต้บรรทัดฐานของสังคมและไม่สามารถเป็นอิสระได้ (Independent Woman) และเป็นแนวคิดที่ตั้งคำถามต่อความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด เช่น มายาคติของการเป็นแม่บ้านเต็มเวลา (Full-time Housewife) เป็นการเติมเต็มความเป็นผู้หญิง (Feminine Mystique) (Friedan, 1997) ต้องทำทุกอย่างเพื่อบุตร ผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตรจำเป็นต้องลาออกจากงานประจำหลังการมีบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่สอง ส่งผลให้สูญเสียการให้ความสนใจกับ

บุคคลหรือสิ่งรอบตัว ไม่มีตัวตนและเสียง รวมถึงการเลียนแบบเสียงและลักษณะภายนอกของบุคคลอื่นซึ่งสอดคล้องกับบริบทของตัวละครมิจิโยงและผู้หญิงเกาหลีใต้วัย 20 ถึง 30 ปี วัยของการแต่งงาน มีบุตร ที่สำคัญ แม่บ้านเป็นงานที่ไม่ได้รับค่าตอบแทน (Unpaid Work) และการขอให้สามีช่วยทำงานบ้าน ทำให้ผู้หญิงรู้สึกผิด ดังนั้น การยกย่องบทบาทดังกล่าวของผู้หญิงไม่ได้เป็นการให้อิสระหรือปลดปล่อยผู้หญิงให้อำนาจในฐานะปัจเจกบุคคล แต่ส่งผลกระทบต่อร่างกายและจิตใจของผู้หญิงที่เป็นแม่บ้าน (Housewife's Fatigue) ส่งผลให้เกิดการกำหนดบทบาทของมารดาแม่บ้านไว้ด้วยกัน (Housewife-Mother Role) สะท้อนการถูกจำกัดพื้นที่และบทบาทของผู้หญิงโดยเฉพาะผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี (Young Mother) ให้เป็นมารดาและภรรยาโดยมายาคติทั้งหมด ส่งผลให้ผู้หญิงสูญเสียอัตลักษณ์ในฐานะปัจเจกบุคคล ตั้งคำถามกับการต่อต้านบทบาทที่สถาบันทางสังคมโดยเฉพาะสถาบันสื่อสารมวลชน สถาบันทางการเมืองนำเสนอและประกอบสร้างวาทกรรม เช่น วาทกรรมยกย่องและทำให้ผู้หญิงภูมิใจในความเป็นมารดา (Motherhood) โดยผู้ชายเป็นผู้ผลิตวาทกรรมที่กำหนดให้ผู้หญิงผลิตซ้ำ (Reproductive) จนประสบวิกฤตอัตลักษณ์ (Crisis in Woman's Identity) เป็นต้น ทั้งหมด ส่งผลให้ผู้หญิงตั้งคำถามถึงการเป็นองค์กรประธาน (Agency) และการสร้างอัตลักษณ์ในฐานะปัจเจกบุคคล (Personal Identity) (Friedan, 1997)

เมื่อศึกษาแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและนำมาปรับใช้เพื่อศึกษาในบริบทของประเทศเกาหลีใต้ มีความสอดคล้องกัน เห็นได้จากการแบ่งเป็นสองขั้วอำนาจทางเพศสถานะระหว่างผู้หญิงและผู้ชายอย่างเป็นรูปธรรมทั้งพื้นที่ภายในบ้านและสถาบันทางสังคม กล่าวคือ การแบ่งเป็นสองขั้วอำนาจทางเพศสถานะ (Gender Polarization) เป็นระบบของการสื่อความหมายที่บ่งชี้ถึงความเป็นชายภายใต้สังคมที่ถูกพัฒนาโดยผู้ชายและเพื่อผลประโยชน์ของผู้ชายซึ่งกำหนดสภาพหรือเงื่อนไขความเป็นหญิงในรูปแบบที่เป็นสาเหตุให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายในปัจจุบันเจ็บปวดและเป็นกังวล (Beauvoir, 2009) รวมถึงการผลิตซ้ำบทบาทภรรยาและมารดาของผู้หญิง เช่น การเกิดของเด็กบังคับให้ผู้หญิงที่เป็นมารดามีบทบาทเป็นแม่บ้านเต็มตัวโดยเฉพาะผู้หญิงวัยกลางคนและเป็นคนยากลำบากมากในการหาสมดุลระหว่างการทำงานภายนอกบ้านและการทำหน้าที่มารดาที่ดี (Beauvoir, 2009)

การแบ่งเป็นสองชั่วอำนาจทางเพศสถานะในประเทศเกาหลีใต้ สะท้อนจากปรากฏการณ์ ‘Pervasive Misogyny’ หรือ ‘การเกลียดกลัวผู้หญิงอย่างแพร่หลาย มีอยู่ทั่วไปสังคมหรือในชีวิตประจำวัน’ (Kim, 2024a) ผ่านพฤติกรรมของปัจเจกบุคคล โครงสร้างทางสังคมและบรรทัดฐานทางวัฒนธรรม ส่งผลให้เกิดความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะและการเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะต่อผู้หญิงทั้งในสถาบันการศึกษา สถานที่ทำงานและสถาบันทางการเมือง เช่น ปัญหาช่องว่างระหว่างเงินเดือน (Gender Wage Gap) การขาดโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน ประสบกับสภาวะแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวยต่อการทำงาน การสร้างภาพเหมารวม มีอคติ การตกเป็นวัตถุทางเพศของผู้ชายผ่านการถูกวิพากษ์รูปลักษณ์ภายนอก รวมถึงความรุนแรงต่อผู้หญิง เช่น ความรุนแรงภายในบ้าน (Domestic Violence) การถูกกระทำความรุนแรงทางเพศ (Sexual Assault) การถูกคุกคามทางวาจาผ่านวาทกรรมเหยียดเพศในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ เป็นต้น ทั้งหมดเป็น การควบคุมพฤติกรรม จำกัดอำนาจและการตัดสินใจของผู้หญิงในฐานะปัจเจกบุคคล (Lama, 2024)

ปรากฏการณ์การเกลียดกลัวผู้หญิงอย่างแพร่หลายสอดคล้องกับบริบทสังคม ปิตาธิปไตยแบบขงจื้อของประเทศเกาหลีใต้ผ่านการนิยามคำเรียกผู้หญิงเกาหลีใต้ในแต่ละช่วงวัย เช่น ‘Chanyo’ หมายถึง ผู้หญิงวัยกลางคนที่มีความบริสุทธิ์ มีศีลธรรมทางเพศสูง ‘Ajumma’ หมายถึง ผู้หญิงอายุมากที่เป็นมารดาและผู้ดูแล (Caretaker) ‘Changnyo’ หมายถึง โสเภณีหรือผู้หญิงที่ล้มเหลวต่อบทบาทภรรยาและมารดาที่ดี รวมถึงปรากฏการณ์ทางเพศสถานะในสังคมเกาหลีใต้ตั้งแต่ปี ค.ศ.2015 ปีที่มีการฟื้นคืนแนวคิดสตรีนิยม และปี ค.ศ.2017 หนึ่งปีหลังปรากฏการณ์การถูกฆาตกรรม เนื่องจากเป็นผู้หญิงที่สถานีรถไฟใต้ดินกัมนัมทางออก 10 และหนึ่งปีก่อนเกิดกระแส การขับเคลื่อน ‘METOO’ ในประเทศเกาหลีใต้ ผู้หญิงถูกคุกคามทางเพศในสถานที่ทำงานมากขึ้น ผู้ชายยอมรับว่าเป็นผู้กระทำความรุนแรงภายในบ้าน (Kim, 2024a) อีกทั้งผู้หญิงไม่ต้องการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม (Lee and Jeong, 2021) ได้รับคำวิพากษ์รูปลักษณ์ภายนอกสูงกว่าผู้ชายเกือบสามเท่า และเกิดการติดตั้งกล้องแอบถ่าย (Molka) รวมถึงอาชญากรรมทางเพศในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ เช่น กรณี Nth Room และคดี Burming Sun เป็นต้น (Kim, 2024b)

เมื่อผู้หญิงถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะในสถาบันทางสังคมและถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่ภายในบ้าน ส่งผลให้หลีกเลี่ยงการแต่งงาน มีบุตรผ่านปรากฏการณ์ 'Marriage Strike' หรือ 'การต่อต้านการแต่งงาน' และ 'Birth Strike' หรือ 'การต่อต้านการมีบุตร' ตั้งแต่ปี ค.ศ.2017 สมัยประธานาธิบดีมุนแจอิน ผู้มีนโยบายเป็นมิตรต่อผู้หญิง ในขณะที่ยกย่องความเป็นชายของตนเอง (Lee, 2019a) จนถึงปัจจุบันซึ่งประเทศเกาหลีใต้เป็นประเทศที่มีอัตราการเกิดต่ำและมีการแสดงความคิดของรัฐบาลว่า การกระทรวงเพศสถานะและครอบครัวหญิงจางฮยอนแบคในสมัยประธานาธิบดีมุนแจอินถึงสาเหตุหลักของปัญหาอัตราการเกิดต่ำ คือ การสมათานค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้ออย่างฝังรากลึก (Kim, 2024a)

ที่สำคัญคือ การไม่ยอมรับผู้หญิงที่ขัดแย้งกับความเป็นหญิงในอุดมคติโดยการสร้างมายาคติและภาพเหมารวมว่าเป็นผู้มีความผิดปกติ รวมถึงผู้สมათานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนโดยเฉพาะนักกิจกรรมแนวสตรีนิยมที่เป็นสมาชิกขององค์กร 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ซึ่งพยายามขับเคลื่อนเพื่อต่อต้านและขัดขืนต่อการอยู่ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Kim, 2021b) ดังนั้น เพื่อเข้าใจแรงขับเคลื่อนและการกดทับผู้หญิงซึ่งนำไปสู่ปรากฏการณ์การขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้จึงจำเป็นต้องศึกษาแนวคิดพื้นฐานในประเด็นเพศ เพศสถานะและเพศวิถี ดังนี้

กระบวนการถูกทำให้เป็นผู้หญิง (Becoming a Women or Process of Feminization) สอดรับกับวาทกรรม 'ผู้หญิงไม่ได้เกิดมาเป็นผู้หญิง แต่ถูกทำให้กลายเป็นผู้หญิง' (Beauvoir, 2009) โดยเริ่มจากการที่ผู้ชายให้ความสำคัญกับผู้หญิงเฉพาะเครื่องเพศ กำหนดให้ผู้ชายเป็น 'Self' หรือ 'เป็นตัวของตัวเอง' ผู้หญิงเป็น 'Other' หรือ 'เป็นอื่น' ดังนั้น บทบาททางเพศสถานะจึงถูกกำหนดตั้งแต่เกิดจนแต่งงาน เช่น ผู้หญิงเมื่อแต่งงานต้องอุทิศตนเพื่อสามีและบุตรเท่านั้น ผู้หญิงต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจจากผู้ชาย ถูกเปรียบเทียบเป็นปรสิตร ปลิงดูดเลือด ต้องการผลประโยชน์และเป็นภาระของผู้ชาย เมื่อเป็นมารดา ผู้หญิงถูกสร้างมายาคติให้ภูมิไจกับความเป็นมารดา สะท้อนอำนาจของผู้หญิง ในขณะที่ ผู้หญิงรู้สึกถึงความเป็นอื่น เมื่อมีบุตร (Alienated) เป็นต้น ทั้งหมด สะท้อนการถูกประกอบสร้างภายใต้สังคมที่มีเครื่องเพศชายเป็นศูนย์กลาง (Phallus and Masculine Myth) และถูกผู้ชายบังคับให้เป็นอื่นโดยผู้ชายเป็นทั้งผู้ตัดสินและคู่แข่งกับผู้หญิง ดังนั้น

กระบวนการถูกทำให้เป็นผู้หญิงเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ เนื่องจาก ผู้หญิงเกาหลีใต้ต่อต้านการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยเฉพาะการแต่งงาน มีบุตรเพื่อลดการเป็นแรงงานผลิตซ้ำและเป็นเครื่องมือของผู้ชายภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Lee and Jeong, 2021)

บทบาทตามเพศสถานะ (Gender Role) คือ การแบ่งบทบาท หน้าที่ทางสังคม โดยให้ความสำคัญกับเพศกำเนิด (Sex) และลักษณะทางกายภาพโดยเฉพาะเครื่องเพศ ผู้หญิงมีบทบาทการผลิตซ้ำ (Reproductive) เช่น การให้กำเนิดบุตร (Gestation) และการดูแล (Nurturing) ภายใต้บทบาทผู้ดูแล (Caretaking Role) ซึ่งสัมพันธ์กับบทบาทการเป็นแรงงานที่ทำงานนอกบ้านของผู้หญิง อย่างไรก็ตาม บริบทสังคมหลังอุตสาหกรรม สังคมที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี การผลิตสร้างองค์ความรู้เช่นเดียวกับสังคมเกาหลีใต้ ปรากฏการผลิตซ้ำบทบาทผู้ชายเป็นผู้หารายได้หลัก ผู้หญิงเป็นผู้ดูแล สะท้อน ความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะประกอบกับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี ส่งผลให้ผู้ชายเข้าถึงทรัพยากร สวัสดิการได้มากกว่าผู้หญิง ผู้หญิงจำเป็นต้องลาออกจากงานเพื่อเลี้ยงบุตร (Flynn, 2011; Eagly and Wood, 2012)

โดยสรุป การแบ่งบทบาททางเพศสถานะเกิดจากปัจจัยทางชีววิทยาโดยเฉพาะความแตกต่างของฮอร์โมนเพศหญิงและชาย ส่งผลต่อการกำหนดความเป็นหญิงและชาย รวมถึงปัจจัยทางสังคม คือ อัตลักษณ์ทางเพศสถานะในการควบคุมการปฏิบัติตนให้สอดคล้องหรือขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคม ดังนั้น บทบาททางเพศสถานะส่งผลต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนซึ่งต่อต้านการผลิตซ้ำบทบาททางเพศสถานะของผู้หญิงและต้องการให้ผู้หญิงสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ

แนวคิดบรรทัดฐานรักต่างเพศ (Heteronormativity) คือ บรรทัดฐานในการใช้ชีวิตซึ่งเป็นการผลิตซ้ำความเป็นชายและความเป็นหญิง ดังนั้น การมีเพศวิถีแบบรักต่างเพศ ส่งผลให้ผู้หญิงถูกกดทับ เนื่องจากการแบ่งเป็นสองขั้วอำนาจทางเพศสถานะหรือการแบ่งแยกระหว่างผู้ชายและผู้หญิง ดังนั้น แนวคิดนี้สัมพันธ์กับสถาบันครอบครัว การแต่งงาน การแบ่งงานกันทำและการพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจของผู้หญิง อีกทั้งเป็นระบบที่กำหนด บังคับให้ปัจเจกบุคคลเชื่อและปฏิบัติตามสิ่งที่ถูกนิยามว่า 'ปกติ' โดยประณามปัจเจกบุคคลที่ขัดแย้งหรือต่อต้านบรรทัดฐานดังกล่าว (Herz and Johansson, 2015)

เมื่อศึกษาแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและนิยามทางเพศเพศสถานะ รวมถึงทางเพศวิถีที่เกี่ยวข้องแล้ว การทำความเข้าใจความสอดคล้องของการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนกับบริบทของประเทศเกาหลีใต้มีความสำคัญ กล่าวคือ การขับเคลื่อนทางสังคมของผู้หญิงเกิดขึ้นในสมัยการเปลี่ยนผ่านรูปแบบการปกครองจากระบอบเผด็จการทหารเป็นระบอบประชาธิปไตย ผู้หญิงเป็นแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรมและผู้หญิงชนบทขับเคลื่อนภายใต้การควบคุมของรัฐบาล (Jones, 2006) ซึ่งสอดคล้องกับบริบทของผู้หญิงรุ่นมารดาของตัวละครคิมจียองที่สำคัญ คือ การนำค่านิยมขงจื๊อมาปฏิบัติร่วมกับแนวคิดปิตาธิปไตยและเพศสถานะซึ่งให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว การแบ่งลำดับชั้นและศีลธรรมของปัจเจกบุคคลส่งผลให้เกิดการแบ่งบทบาททางเพศสถานะ กำหนดให้ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว (Breadwinner) และทหารผู้จงรักภักดีต่อประเทศชาติ (Patriotic Soldiers) ผู้หญิงเป็นภรรยาที่จงรักภักดีต่อสามี (Loyal Wife) และเป็นมารดาที่ฉลาด (Wise Mother) สนับสนุนการศึกษาบุตร ผู้เติบโตมาปกป้องประเทศและดูแลบิดามารดายามชรา และเกิดนิยามมารดาของชาติ (Mothers of the Nation) ขึ้น (Kim, 2024a; Manek, 2023)

บริบทของประเทศเกาหลีใต้ที่มีการแบ่งเป็นสองชั่วอำนาจทางเพศสถานะ ส่งผลให้ผู้หญิงถูกลดคุณค่าและมีสถานะตกเป็นรอง ดังนั้น การขับเคลื่อนของผู้หญิงเริ่มต้นและเกิดพลวัตจากการขับเคลื่อนประเด็นทางสังคมการเมืองเป็นประเด็นสตรีนิยม เนื้อตัวร่างกายและเพศสถานะโดยองค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน แม้ระบบปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อยังคงอยู่และส่งผลให้สงครามเพศสถานะหรือความขัดแย้งระหว่างผู้หญิงและผู้ชายวัย 20 ถึง 30 ปีต่อเนื่องและรุนแรงขึ้น

3.1.2 ทฤษฎีการขับเคลื่อนทางสังคมนูปแบบใหม่ (New Social Movement)

การขับเคลื่อนทางสังคมนูปแบบใหม่ (Flynn, 2011) เริ่มต้นเมื่อทศวรรษ 1950 เป็นการขับเคลื่อนแบบรวมกลุ่ม (Collective Action) ที่เกิดจากความขัดแย้งในการปฏิบัติทางเศรษฐกิจและสังคมของสังคมหลังอุตสาหกรรมที่ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี องค์ความรู้และงานภาคบริการแทนที่งานภาคการผลิต มีผู้ขับเคลื่อนสำคัญ คือ ชนชั้นกลางวัย 20 ถึง 30 ปี (New Middle Class) ที่มีการศึกษาระดับตติยภูมิหรือในระดับวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยและสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ มีประเด็น กลยุทธ์ ยุทธวิธีแตกต่างจากการขับเคลื่อนทางสังคมทั่วไปซึ่งผู้ขับเคลื่อนเป็นผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง ให้ความสำคัญกับผลประโยชน์ของกลุ่มและขับเคลื่อนประเด็นชนชั้น สิทธิแรงงาน ความไม่เสมอภาคทางเศรษฐกิจ การเรียกร้องระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยโดยขับเคลื่อนในพื้นที่สาธารณะผ่านการประท้วง (Protest) เป็นหลัก (Jones, 2006) ส่วนการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ มีจุดประสงค์เพื่อการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม ขับเคลื่อนประเด็นเฉพาะและมีความเป็นชายขอบ เช่น การขับเคลื่อนเพื่อต่อต้านสงคราม การขับเคลื่อนประเด็นสิ่งแวดล้อม การขับเคลื่อนสิทธิพลเมือง การขับเคลื่อนทางสตรีนิยม เป็นต้น มีการใช้กลยุทธ์ ยุทธวิธีแบบดิจิทัลหรือใช้พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์มากขึ้นผ่านการใช้ข้อมูล (Information) วาทกรรม (Discourse) และสัญญาณ (Sign) เป็นเครื่องมือโดยให้ความสำคัญกับประสบการณ์ร่วม การสร้างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลและอัตลักษณ์ของกลุ่มรวมถึงความเป็นปัจเจกบุคคลในฐานะองค์ประธานในการขับเคลื่อน

การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ มีนักทฤษฎีคนสำคัญ ได้แก่ 'Claus Offe' วิพากษ์สังคมแบบมาร์กซิส สังคมที่มีการแบ่งแยก ต่อสู้ดิ้นรนทางชนชั้นระหว่างชนชั้นนายทุนกับชนชั้นรากหญ้ากับการเกิดขึ้นของชนชั้นกลางใหม่ (New Middle Class) รวมถึงเปรียบเทียบการขับเคลื่อนทางสังคมแบบดั้งเดิม (Traditional Social Movement) กับการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนแบบรวมกลุ่ม (Collective Action) 'Alberto Melucci' นิยามว่าการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ คือการขับเคลื่อนที่ใช้ข้อมูล (Information) เป็นเครื่องมือ ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งและการรวมกลุ่มขับเคลื่อนในสังคมหลังอุตสาหกรรมของกลุ่มคนชนชั้นกลางใหม่ โดยสร้างอัตลักษณ์ส่วนบุคคลซึ่งสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของกลุ่ม ส่งผลให้เกิดขบวนการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสถาบันทางสังคมและการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม 'Alain Touraine' ให้ความสำคัญกับการสร้างอัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคลในฐานะของค์ประธาน (Agency) ในการขับเคลื่อนแบบรวมกลุ่มจนกลายเป็นการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ภายใต้สังคมหลังอุตสาหกรรม และ 'Jurgen Habermas' กล่าวถึง สาเหตุของการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ คือ การแทรกแซงของสถาบันทางการเมืองและเศรษฐกิจต่อชีวิตส่วนตัวของปัจเจกบุคคล ดังนั้น การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่เกิดพลวัตได้จากความสัมพันธ์

ระหว่างสถาบันทางสังคมและปัจเจกบุคคลในลักษณะของการสื่อสาร (Communicative Action) การให้ความหมายและการให้คุณค่า (Jones, 2006)

การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่เริ่มต้นเมื่อทศวรรษ 1950 และมีพลวัตจนถึงปัจจุบันภายใต้สังคมโลกาภิวัตน์ สังคมที่ใช้ข้อมูล (Information) และเทคโนโลยีเป็นเครื่องมือขับเคลื่อนและสร้างเครือข่าย (John, 2015) โดยการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมและเพศสถานะเป็นหนึ่งใน การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่และมีการให้นิยามตามทฤษฎีของ ‘Flynn’ (Flynn, 2011) คือ การขับเคลื่อนเชิงอุดมการณ์เพื่อต่อต้านการแบ่งแยกทางเพศสถานะซึ่งส่งผลต่อการพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ การได้รับสิทธิพิเศษ ผลประโยชน์และอำนาจของผู้หญิง รวมถึงต่อต้านการมีผู้ชายเป็นศูนย์กลางผู้ชายมีอำนาจนำเพื่อให้เกิดสังคมที่มีความเสมอภาคทางเพศสถานะทั้งในสถาบันทางสังคมและพื้นที่ภายในบ้าน

เมื่อนาทฤษฎีดังกล่าวมาศึกษาร่วมกับการขับเคลื่อนทางสังคมทั่วไปของพลเมืองเกาหลีใต้ ทำให้เข้าใจพลวัตการขับเคลื่อนของผู้หญิงที่เริ่มจากการเรียกร้องระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยและสิทธิแรงงานซึ่งสัมพันธ์กับนโยบายควบคุมการเกิดของรัฐบาล การวางแผนครอบครัวจนกระทั่งประสบความสำเร็จในการขับเคลื่อนประเด็นการเมืองและเศรษฐกิจควบคู่ไปกับนโยบายเพศสถานะ อีกทั้งมีพลวัตการขับเคลื่อน เมื่อองค์การสหประชาชาติผลักดันประเด็นเพศสถานะเป็นประเด็นหลัก (Gender Mainstreaming) (John, 2015) ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงตั้งแต่เริ่มมีการขับเคลื่อนของผู้หญิงเมื่อทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบันที่สอดคล้องกับการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ (Oh, 2016)

โดยสรุป ทฤษฎีการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ ทำให้เข้าใจการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ของกลุ่มผู้สมานานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนซึ่งขับเคลื่อนประเด็นสงครามเพศสถานะหรือความขัดแย้งระหว่างผู้ที่มีแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงและเกลียดกลัวผู้ชาย รวมถึงกลยุทธ์ ยุทธวิธีสำคัญของกลุ่มดังกล่าว เนื่องจากเข้าใจพลวัตการขับเคลื่อนทางสังคมทั่วไปของผู้หญิงซึ่งสัมพันธ์กับการขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะตั้งแต่ทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบัน และเข้าใจการเกิดขึ้นของกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในลักษณะของกระแสต่อต้าน (Backlash) (Hwang, 2022; Jung and Moon, 2024)

3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82

งานวิจัยเรื่อง ลักษณะเหยื่อทางจิตของตัวละครคิมจียองจากวรรณกรรมเรื่อง 'คิมจียองเกิดปี 1982' (มินท์ธิดา ธนพิบูลโรจน์, 2563) ศึกษา อาการทางจิตของ ตัวละครคิมจียองซึ่งเกิดจากการถูกปลูกฝังให้ปฏิบัติตนภายใต้ระบบปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ สะท้อน การต่อต้านของเสียงที่ไม่เคยถูกเปิดเผยและความสำคัญของวาทกรรม 'เพราะเราทุกคน คือ คิมจียอง' (โชนัมจู, 2563, น. 191) ทำให้เข้าใจประสบการณ์และผลกระทบที่ ตัวละครคิมจียองได้รับผ่านการเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลที่มีประสบการณ์เช่นเดียวกับ เธอ รวมถึงศึกษาความสอดคล้องระหว่างผู้ประพันธ์หญิงโชนัมจูกับตัวละครคิมจียองผ่าน ประสบการณ์ของผู้หญิงที่แต่งงานแล้ว ความเป็นมารดาและมีบุตรคนแรกเป็นบุตรสาว งานวิจัยดังกล่าว แตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมา เนื่องจาก วิเคราะห์เฉพาะเจาะจงประเด็น อาการทางจิตของตัวละครคิมจียองซึ่งเป็นหนึ่งในกลยุทธ์ความเงียบ (Silencing) และ สะท้อนความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้ออย่างมี นัยสำคัญ

งานวิจัยเรื่อง South Korea Gender Ideology in Kim-Ji Young Born 1982: Childbirth, Career Break and Women's Empowerment. (Kim and Lee, n.d.) ศึกษา บทบาทภรรยาและมารดาของตัวละครคิมจียองที่แตกต่างจากวรรณกรรมสตรีนิยมอื่น ๆ ซึ่งนำเสนอบทบาทใดบทบาทหนึ่ง รวมถึงสาเหตุที่ส่งผลให้ตัวละครคิมจียองเกิดอาการ ทางจิต ทำให้เข้าใจประสบการณ์ร่วมของผู้หญิงที่รับการละเมิดทางเพศ คือ การเป็นแม่บ้าน และการทำงานนอกบ้าน รวมถึงการต่อรอง ต่อต้าน และขัดขืนของผู้หญิงที่ปลั่งเสียงแทน ตัวละครคิมจียอง รวมถึงบทบาทภรรยาและมารดาในภาพยนตร์ สะท้อนความสำคัญของการเขียนเล่าประสบการณ์ นำไปสู่การรวมกลุ่มขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะ เช่น การ ขับเคลื่อน 'METOO' ในปี ค.ศ.2018 เป็นต้น

งานวิจัยเรื่อง Inequalities at Workplace toward Female Workers in Cho Nam-Joo's Kim Ji-Young, Born 1982 (Dewi et al, 2022) ศึกษาผลกระทบของ การสมานทานค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อในสถานที่ทำงาน ทั้งการใช้วาทกรรม 'ผู้หญิง กิมจิ' 'ผู้หญิงเต้าเจี้ยว' 'มารดาปรสิต' และ 'นางปลิง' การรับจำนวนพนักงานหญิง น้อยกว่าพนักงานชายเกินครึ่งหนึ่งและการมีสภาวะแวดล้อมที่ไม่อำนวยต่อผู้หญิง

โดยเฉพาะผู้หญิงตั้งครรภ์ สะท้อน การถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่ภายในบ้านของผู้หญิงและพื้นที่สาธารณะหรือสถาบันทางสังคมเป็นพื้นที่หลักของผู้ชาย

งานวิจัยเรื่อง Possession by Devil: Women's Alternative Language; A Feminist Reading of Kim Ji-Young, Born 1982 (Yang, 2022) ศึกษาความสำคัญของการแสดงอาการทางจิตของตัวละครคิมจียองผ่านมุมมองนักสตรีนิยมและบริบทของชื่อ 'คิมจียอง' ซึ่งสัมพันธ์กับบริบททางการเมือง เศรษฐกิจและสังคมในช่วงเวลาที่ตัวละครคิมจียองเกิด

งานวิจัยเรื่อง Acts of Misogyny as Reflected in Cho Nam-Joo's Kim Ji-Young, Born 1982 (Palengkahu, Nisfatun, Oroh, Elisabeth z., Rorimpandey, Rinny s., 2023) ศึกษา การแสดงแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงที่สะท้อนจากวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 งานวิจัยดังกล่าวแตกต่างจากงานวิจัยที่ผ่านมา เนื่องจาก วิเคราะห์ถึงการมีอยู่ของแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงในชีวิตประจำวันที่ตัวละครหญิงโดยเฉพาะตัวละครคิมจียองมีประสบการณ์และเป็นสาเหตุสำคัญของสงครามเพศสถานะซึ่งเป็นความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้สมานทานและกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนวัย 20 ถึง 30 ปีในปัจจุบัน

โดยสรุป งานวิจัยเกี่ยวกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 สามารถนำไปศึกษาต่อในประเด็นการถูกเลือกปฏิบัติในสถานที่ทำงานของผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตร ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนผ่านวาทกรรมเกลียดกลัวและกลยุทธ์ความเจ็บหรือการแสดงอาการทางจิต ทั้งหมดสัมพันธ์กับผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมทั้งต่อผู้หญิงที่สมานทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนต่อปรากฏการณ์เพศสถานะ ต่อสถาบันทางสังคมและต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้

3.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้

งานวิจัยเรื่อง The Resurgence and Popularization of Feminism in South Korea: Key Issues and Challenges for Contemporary Feminist Activism. ในหัวข้อ Misogyny for Male Solidarity: Online Hate Discourse Against Women in South Korea. (Kim, 2021b) ศึกษา พลวัตของสงครามเพศสถานะในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งเป็นสังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ และเป็นสังคมที่ผู้ชายสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง ส่งผลให้ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อซึ่งสอดคล้องกับบริบทการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมของประเทศเกาหลีใต้ตั้งแต่ทศวรรษ 1980 ถึง 2010

งานวิจัยเรื่อง Korean Cyberfeminism: Emergence, Characteristics and Results (Bavoleo and Chaure, 2020) อธิบาย การใช้พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มสตรีนิยมไซเบอร์ ส่งผลให้เกิดพลวัตการขับเคลื่อนขององค์กร 'Unninet', 'Womanlink' และ 'MEGALIA' ซึ่งใช้กลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) ขับเคลื่อนประเด็นการทำแท้งและการติดตั้งกล้องแอบถ่ายในพื้นที่สาธารณะร่วมกับพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ผ่านแฮชแท็ก #METOO ช่วยให้เกิดการแบ่งปันประสบการณ์ร่วมและรูปแบบการขับเคลื่อน อีกทั้งการต่อรอง ต่อต้านและขัดขึ้นต่อองค์กรต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'ILBE'

งานวิจัยเรื่อง South Korean Cyberfeminism and Trolling: The Limitation of Online Feminist Community WOMAD as Counterpublic. (Koo, 2020) อธิบาย การขับเคลื่อนโดยยุทธวิธี 'Trolling' เป็นการเผยแพร่รูปภาพหรือตัวบทเชิงล้อเลียนผ่านพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'WOMAD' โดยให้ความสำคัญกับการที่ผู้ชายมีทัศนคติหรือพฤติกรรมที่มีความเป็นชายมากเกินไป จนส่งผลกระทบต่อสังคม รวมถึงการขับเคลื่อนของกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'ILBE' ประเด็นการเมืองอัตลักษณ์ซึ่งเป็นการสนับสนุนความเป็นองค์ประธานของผู้หญิงระหว่างองค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' รวมถึงความรุนแรงจากระบบปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ

งานวิจัยเรื่อง The Intertextuality and Interdiscursivity of Mirroring in South Korean Cyber Feminist Posts, Discourse and Society. (Yang and Lee, 2022) ศึกษาการใช้กลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) ขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ผ่านวาทกรรมเกลียดกลัวผู้ชาย (Misandry Discourse)

เพื่อต่อต้านองค์กร 'ILBE' อย่างไรก็ตาม องค์กรสตรีนิยมและองค์กรต่อต้านมีบริบทร่วมกัน คือ การอยู่ภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ ดังนั้น กรอบแนวคิด ทฤษฎีสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ส่งผลให้ผู้วิจัยนำไปศึกษาการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีสตรีนิยมของสังคมตะวันตกโดยการใช้เสียง ประสบการณ์ร่วมของผู้หญิงเป็นเครื่องมือต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนสังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อโดยเฉพาะหลังการฟื้นคืนแนวคิดสตรีนิยมเมื่อปี ค.ศ. 2015 ส่งผลต่อพลวัตการขับเคลื่อนทั้งของกลุ่มผู้สมานานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน คือ องค์กร 'MEGALIA' และ 'WOMAD' และกลุ่มผู้ต่อต้าน คือ องค์กร 'ILBE' โดยการใช้กลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) เป็นสำคัญ

งานวิจัยเรื่อง Feminist Fans and Their Connective Action on Twitter K-POP Fandom. (Lee, 2019b) ศึกษาการขับเคลื่อนของกลุ่มผู้สนับสนุนศิลปินซึ่งสมานานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและสร้างเครือข่ายต่อต้านการถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะโดยเฉพาะการใช้กลยุทธ์การสะท้อนกลับผ่านเนื้อเพลงเหยียดเพศ การปกป้องศิลปินผ่านการใช้แฮชแท็กต่อต้านและแฮชแท็กที่สะท้อนการปฏิบัติตนแนวสตรีนิยมในชีวิตประจำวันผ่านแพลตฟอร์มทวิตเตอร์เป็นสำคัญ

โดยสรุป งานวิจัยเกี่ยวกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ สามารถนำไปศึกษาต่อในประเด็นกลยุทธ์การขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนโดยยุทธวิธีดิจิทัลผ่านกลยุทธ์การสะท้อนกลับ การรวบรวมเสียง และประสบการณ์ร่วมของผู้หญิงที่ถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะโดยเฉพาะผู้หญิงที่มีสถานะทางสังคมสูง เช่น ศิลปินหญิงที่อ่านวรรณกรรมแนวสตรีนิยม ปฏิบัติตนแนวสตรีนิยมในชีวิตประจำวัน ใช้สื่อโซเชียลมีเดียและวาทกรรมเกลียดกลัวเพื่อต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนต่อกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน เป็นต้น

การศึกษารอบแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวรรณกรรมเรื่อง คิมจียองเกิดปี 82 และการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ ส่งผลให้ผู้วิจัยนำไปวิเคราะห์ สังเคราะห์ประเด็นผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่อง คิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในสังคมเกาหลีใต้ร่วมสมัยต่อไป

4. วิธีวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ ศึกษาโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการค้นคว้าเชิงเอกสารเป็นหลัก (Documentary Research) จากวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต้นฉบับประพันธ์โดยผู้ประพันธ์หญิงโซนัมจู ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ.2016 โดยผู้วิจัยเลือกศึกษาวรรณกรรมรูปแบบภาษาไทย แปลโดยตรงสิริ ทองคำใส ตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ.2020 สะท้อนการเป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมในประเทศเกาหลีใต้ รวมถึงหลักฐานจากฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์เกี่ยวกับการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมในประเทศเกาหลีใต้ตั้งแต่ทศวรรษ 2010 ถึงปัจจุบัน โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ สังเคราะห์และสรุปผลตามคำถามวิจัยที่ตั้งไว้ด้วยทฤษฎีสตรีนิยมและทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะทฤษฎีการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ ประกอบกับบริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ศาสนาและเพศสถานะของประเทศเกาหลีใต้ร่วมสมัย

5. ผลการวิจัย

วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 สอดรับกับการขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะของกลุ่มผู้สมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและองค์กรสตรีนิยม 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ได้แก่ 'Escape the Corset', '4B', 'METOO' และการต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Confucian Patriarchal Family) (Bavoleo and Chaure, 2020) อีกทั้งประสบการณ์ของตัวละครคิมจียองและเสียงของผู้หญิงอื่นที่เป็นกระบอกเสียงแทนตัวละครคิมจียองซึ่งสะท้อนผ่านวาทกรรมในวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เป็นภาพสะท้อนการมีอยู่ของภาวะเกลียดกลัวผู้หญิง (Misogyny) และพลวัตของสงครามเพศสถานะในสังคมเกาหลีใต้ที่สำคัญ คือ การต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนผ่านอาการทางจิตซึ่งเป็นการใช้กลยุทธ์

ความเงียบ (Silencing) (Yang, 2022; Judy Bae, 2024) ในขณะที่ เป็นกระบอกเสียงให้ผู้หญิงรวมกลุ่มขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเด็นต้องห้าม (Taboo) หรือประเด็นเพศสถานะมากขึ้นในพื้นที่สาธารณะ พื้นที่ของผู้ชายเป็นหลัก เช่น สถาบันทางการเมือง สถาบันทางกฎหมาย สถานที่ทำงาน รถขนส่งสาธารณะ วงการบันเทิง วงการสื่อสารมวลชน เป็นต้น

สงครามเพศสถานะ (Gender War) ในสังคมเกาหลีใต้ เป็นการใช่วาทกรรมเกลียดกลัวในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มผู้ชายและผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี โดยกลุ่มผู้ชายต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ส่วนกลุ่มหญิงสมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและใช้กลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) (Jung, 2024) โดยเฉพาะช่วงปี ค.ศ. 2016 ถึง ค.ศ.2021 ช่วงที่เกิดปรากฏการณ์เพศสถานะสำคัญที่เป็นแรงขับเคลื่อนสำคัญของการออกมาขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน คือ การถูกฆาตกรรมเนื่องจากเป็นผู้หญิง (Femicide) ที่สถานีรถไฟใต้ดินกังนัมทางออก 10 เมื่อปี ค.ศ.2016 (Lee, 2016; Kim, 2021a) และการออกมาเล่าประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศในสถานที่ทำงานของอัยการหญิงโซจีฮยอน เมื่อปี ค.ศ.2018 (Larsen, 2018; Kim, 2021b) ที่สำคัญ คือ การยอมรับเฉพาะผู้ที่มีเพศสถานะตรงกับเพศกำเนิดซึ่งเป็นผลจากการถูกปลูกฝังค่านิยมขงจื๊อโดยมีการขับเคลื่อน 'METOO' เป็นจุดเปลี่ยนสำคัญของสงครามเพศสถานะ (Koo, Suh, Chan, Chung, Sohn and Han, 2024) และความขัดแย้งเชิงอุดมการณ์ทางเพศสถานะถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมืองสมัยการเลือกตั้งประธานาธิบดียุนชอกยอล ผู้สนับสนุนให้ผู้ชายวัย 20 ถึง 30 ปีต่อต้านผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปีที่สมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ส่งผลต่อความรุนแรงของสงครามเพศสถานะ การต่อต้านการถูกบังคับเกณฑ์ทหาร การสร้างมายาคติต่อปัญหาอัตราการเกิดต่ำและความพยายามล้มกระทรวงเพศสถานะและครอบครัว (Chan, 2023 ; Jung, 2024)

โดยสรุป สงครามเพศสถานะเกิดพลวัตการขับเคลื่อนทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ สะท้อนความขัดแย้งระหว่างผู้ชายและผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี นำไปสู่การรวมกลุ่มขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะและสตรีนิยมโดยใช่วาทกรรมเกลียดกลัวทางเพศสถานะ (Online gender- based hate speech) เป็นเครื่องมือสำคัญ (Kim, 2024b; Koo, Suh, Chan, Chung, Sohn and Han, 2024)

การขับเคลื่อนทางสตรีนิยมและเพศสถานะสำคัญในประเทศเกาหลีใต้ ได้แก่ 'Escape the Corset', '4B', 'METOO' และการต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Confucian Patriarchal Family) สอดรับกับการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ตั้งแต่ปี ค.ศ.2015 ปีแห่งการฟื้นคืนแนวคิดสตรีนิยม (Feminism Reboot) เป็นต้นมา (Lee, 2019a; Koo, 2020; Kim, 2021b) จนถึงปัจจุบันภายใต้กลุ่มสตรีนิยมรุ่นใหม่ (Younger Feminist) ซึ่งเป็นนักกิจกรรมทางสตรีนิยม (Feminist Activist) หรือเป็นนักสตรีนิยมเงียบ (Quiet Feminism) ที่ให้ความสำคัญกับประเด็นเนื้อตัวร่างกายของผู้หญิง (Jung and Moon, 2024)

การขับเคลื่อน 'Escape the Corset' มีจุดประสงค์เพื่อต่อต้านการปฏิบัติตนตามความเป็นหญิงที่สังคมกำหนดและการจ้องมองของผู้ชาย (Male Gaze) (Jung and Jang, 2024) ผู้หญิงขับเคลื่อนผ่านการตัดผมสั้น การทำลายเครื่องสำอาง การใช้แฮชแท็กสนับสนุน การลงภาพในแพลตฟอร์มอินสตาแกรม เป็นการขับเคลื่อนทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์โดยมีกลุ่มผู้ต่อต้านใช้วาทกรรมเสียชื่อเสียงรณรงค์ฮวงอิงซาน (Ah-San) นักกีฬาเหรียญทองโอลิมปิกที่ตัดผมสั้นและปฏิบัติตนแนวสตรีนิยมในชีวิตประจำวัน เป็นต้น (Lee, 2024b) โดยสมาชิกขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อนทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์โดยเฉพาะการตัดผมสั้นและการแต่งกายตามอัตลักษณ์ส่วนบุคคลที่ขัดแย้งกับความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนของ 'Simone de Beauvoir' ซึ่งอธิบายถึงการเป็นอิสระของผู้หญิงผ่านการต่อต้านและขัดขืนต่อบรรทัดฐานความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด (Beauvoir, 2009)

การขับเคลื่อน 'Escape the Corset' สอดคล้องกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เช่น การต่อต้านของนักเรียนหญิงวัยมัธยมต้น เพื่อนของตัวละครคิมจียองต่อการแต่งกายตามกฎระเบียบของโรงเรียน 'ก็จะได้เห็นกันชัด ๆ เต็มสองตาเสียทีไงว่า แต่งตัวแบบนี้ มันลำบากแค่ไหน' (โซนมัจู, 2563, น. 59) เนื่องจากการสวมกระโปรงสั้น ถูกลงรองเท้านักเรียนจึงเล่นกีฬาเช่นเดียวกับเด็กนักเรียนชายไม่ได้ และกรณีของตัวละครคิมจียอง เธอถามเพื่อนร่วมงานหญิงที่มาเยี่ยมเธอ เมื่อลาออกจากงานเป็นแม่บ้าน เลี้ยงดู

บุตรว่า ‘เจ้าลิปกอสนี่อะไรกัน’ เพื่อนร่วมงานหญิงกล่าวกับเธอว่า ‘เป็นแม่ลูกอ่อนก็เป็นผู้หญิง อยู่อย่าปล่อยตัวอยู่แต่ในบ้าน ต้องแต่งเนื้อแต่งตัวให้สวยงาม’ (โซนมัจจุ, 2563, น. 155) ทั้งสองกรณีเป็นการบังคับให้ผู้หญิงปฏิบัติตามบรรทัดฐานความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด โดยกรณีแรก ตัวละครเด็กนักเรียนหญิงวัยมัธยมต้นต่อต้านการแต่งกายตามกฎระเบียบซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อนดังกล่าว ส่วนกรณีของตัวละครคิมจียอง เธอต่อรองโดยการตั้งคำถาม ดังนั้น สังคมเกาหลีใต้ผลิตซ้ำค่านิยมดังกล่าวและให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอกของผู้หญิง ส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนทั้งในระดับปัจเจกบุคคลและองค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน

การขับเคลื่อน ‘4B’ มีจุดประสงค์เพื่อปฏิเธรการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้าม โดยเฉพาะการแต่งงาน มีบุตร ส่งผลต่อการรับภาระสองเท่าของผู้หญิง เป็นการผลิตซ้ำบทบาทภรรยาและมารดาที่ดี ที่สำคัญ ความรุนแรงของปัญหาอัตราการเกิดต่ำกับการยกย่องความเป็นมารดาของสถาบันทางสังคมที่กดทับผู้หญิง (Lee and Jeong, 2021; Lee, 2024a; Lee, Yi and Park, 2025) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนของ ‘Rosemarie Thong’ ในประเด็นการแบ่งบทบาททางเพศสถานะ ส่งผลให้ผู้หญิงตกเป็นรองผู้ชายทั้งพื้นที่ภายในบ้านและสถาบันทางสังคม (Inferior) (Thong, 2009) และ ‘Betty Friedan’ ในประเด็นมายาคติของการเป็นแม่บ้าน (Friedan, 1997) ส่งผลให้ผู้หญิงออกมาขับเคลื่อน เรียกร้องนโยบายการลาคลอด ลาเลี้ยงบุตรและการกลับมาเป็นแรงงานประจำ สามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ (The Nation’s Editorial, 2018 ; Park, 2024) เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกเลือกปฏิบัติด้วยวาทกรรมนางปลิง แมลงมารดา มารดาปรสิตรวมถึงวาทกรรมผู้หญิงกิมจิและผู้หญิงเต้าเจี้ยวซึ่งสมาชิกขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ‘MEGALIA’ และ ‘WOMAD’ ออกมาขับเคลื่อนโดยใช้วาทกรรมดังกล่าวปกป้องและสนับสนุนผู้หญิงที่รับภาระสองเท่าให้กล้าปฏิเสธการแบ่งบทบาททางเพศสถานะที่ไม่เสมอภาคภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Jang, 2013; Lee and Jeong, 2021)

การขับเคลื่อน ‘4B’ สอดคล้องกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เช่น ตัวละครคิมจียองไม่สามารถปฏิเสธบทบาทการเป็นภรรยาและมารดาที่ดี บิดาบังคับให้แต่งงาน มีบุตร ‘แกอยู่เฉย ๆ แล้วแต่งงานเข้าบ้านผัวพอ’ (โซนมัจจุ, 2563, น. 109) นอกจากบิดา สามีนของเธอบังคับให้เธอมีบุตร ‘ก็มีสักคนในละ ยังไงเราก็ต้องมีลูกอยู่แล้ว

ไม่เห็นต้องทนฟังคำปน มีลูกเร็วขึ้นอีกสักปีเถอะ' (โชนัมจู, 2563, น. 138) อย่างไรก็ตามตัวละครคิมจียองต้องร้อง 'พี่ห้ามฉัน อย่าคิดแค่สิ่งที่จะเสีย แต่วัยสาว สุขภาพ หน้าที่การทำงาน เพื่อนร่วมงาน ความสัมพันธ์ทางสังคม เพื่อนฝูง แผนการที่วางไว้ อนาคตฉันอาจสูญเสียพวกมันทั้งหมด ถึงได้คิดแต่สิ่งที่จะเสียอยู่นี่ไง แล้วพี่ละ พี่เสียอะไรบ้าง' (โชนัมจู, 2563, น. 140) อีกทั้งประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดจากผู้หญิงบนรถโดยสารสาธารณะขณะไปทำงาน 'คนหัวเงิน ขนาดต้องโยยยังต้องสังขารนั่งรถไฟใต้ดินไปทำงาน จะมีลูกหาวิมานอะไร' (โชนัมจู, 2563, น. 144) รวมถึงเพื่อนผู้หญิง ผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี เช่นเดียวกับตัวละครคิมจียองปฏิเสธการมีบุตร 'แต่ฉันก็ยังไม่ได้ถึงกับอยากมีลูกให้เลี้ยงอยู่ดี' (โชนัมจู, 2563, น. 156) ทั้งหมดส่งผลให้เกิดการขับเคลื่อนเพื่อต่อต้านการผลิตซ้ำบาทภรรยาและมารดาที่ดีซึ่งส่งผลกระทบต่อชีวิตผู้หญิงโดยเฉพาะการถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่ภายในบ้านและการถูกเลือกปฏิบัติทางวาจาจากคนในสังคมโดยเฉพาะผู้ชายและผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปีที่ยังไม่แต่งงาน สมทวนแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงร่วมกับค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ สะท้อนผ่านการมีอคติต่อผู้หญิงวัยกลางคนที่แต่งงาน มีบุตรและไม่สามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ

การขับเคลื่อน 'METOO' มีจุดประสงค์เพื่อต่อต้านการถูกล่วงละเมิด การถูกคุกคามทางเพศของผู้หญิงโดยมีการออกมาพูดของอัยการหญิงโซจีฮยอนซึ่งกระตุ้นให้ผู้หญิงคนอื่นๆ ออกมาเล่าออกมาเปล่งเสียง และเกิดแฮชแท็ก #Withyou , #SchoolMETOO สนับสนุน สร้างความตระหนักต่อปัญหาความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิง โดยสมาชิกขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' เป็นส่วนหนึ่งของการขับเคลื่อน 'Uncomfortable to be Courage' เมื่อปี ค.ศ.2018 เพื่อสนับสนุนให้ผู้หญิงกล้าออกมาพูดประเด็นต้องห้ามในพื้นที่สาธารณะ (Shukla, Singh and Garima, 2020; Shin, 2021) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนของ 'Shulamith Firestone' (Firestone, 1970) ในประเด็นการตั้งคำถามต่อการตกเป็นวัตถุทางเพศของผู้หญิง (Objectification) และการถูกจ้องมองโดยผู้ชาย (Male Gaze)

การขับเคลื่อน 'METOO' สอดคล้องกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เช่นตัวละครคิมจียองถูกคุกคามทางเพศเมื่อไปเรียนพิเศษบนรถโดยสารสาธารณะ บิดาตำหนิถึง การแต่งกายว่าเป็นต้นเหตุ 'ทำไมกระโปรงสั้นนัก ฟอบอกแล้วไงให้ระวังแต่งกายให้มิดชิด คนที่ไม่รู้จักหลบเลี่ยงอันตรายนั้นละที่ผิด' (โชนัมจู, 2563, น. 72) มีผู้หญิงนิรนาม

แปลงเสียงแทนเธอ ‘มันไม่ใช่ความผิดของน้องหรือคะ’ (โชนันจู, 2563, น. 73) ต่อมาเมื่อถึงวัยทำงาน คณะกรรมการชายสัมพันธ์เธอด้วยคำถาม ‘สมมติคุณไปประชุมกับลูกค้า หัวหน้าฝ่ายลูกค้าพยายามเข้ามาแตะเนื้อต้องตัวคุณ เช่น จีบไหล่ แตะต้นขา ถ้าเจอเหตุการณ์ประมาณนั้น คุณจะทำอะไร’ ตัวละครคิมจียองตอบ ‘ปลีกตัวโดยการเข้าห้องน้ำหรือขอหยิบเอกสาร’ ในขณะที่ มีผู้ถูกสัมพันธ์หญิงต่อต้าน ‘ตกเตียงอีกฝ่ายต่อหน้าว่าเป็นการคุกคามทางเพศ ถ้ายังไม่หยุด เธอจะใช้กฎหมายจัดการ’ และ ผู้ถูกสัมพันธ์หญิงอีกคนตอบว่า ‘ทบทวนการแต่งกายกับกิริยาของตัวเองใหม่ว่าเป็นสาเหตุหรือไม่ ถ้าไม่เหมาะสมจะแก้ไข’ (โชนันจู, 2563, น. 106-107) นอกจากนี้ ลูกต่าผู้ชายดูถูกเธอว่า ‘ไม่รู้จักคนสาว ๆ กินคังทเว็นจึงตัวมีสคิมเป็นสาวเต้าเจี้ยวหรือคะ’ หรือ ‘ผู้หญิงเต้าเจี้ยว’ หมายถึง การที่ผู้หญิงต้องพึ่งพาทางเศรษฐกิจจากผู้ชาย และ ‘ประตูต้องมีผู้รักษาถึงจะยิงได้มีรสชาติ ถ้าโลกเรามีผู้หญิงที่ไม่เคยลองสักครั้ง ก็ยอมไม่มีผู้หญิงที่เคยลองแค่ครั้งเดียว’ เป็นการให้ความสำคัญกับผู้หญิงเฉพาะเครื่องเพศและความบริสุทธิ์ (โชนันจู, 2563, น. 118-119, 120-121) ที่สำคัญ คือ ปรากฏการณ์การติดตั้งกล้องแอบถ่ายในห้องน้ำหญิงของสถานที่ทำงาน เพื่อนผู้หญิงของตัวละครคิมจียองกล่าวถึงเหตุการณ์ในประเด็นที่พนักงานชายทราบเรื่อง และมีส่วนในอาชญากรรมทางเพศออนไลน์ ‘พวกผู้ชายหาว่า เราทำเกินเรื่อง เกียวกว่าไม่ได้เป็นทั้งคนติดตั้งกล้อง ทั้งคนแอบถ่าย แคดูภาพตามเว็บไซต์ที่ใคร ๆ ก็เข้าดูได้ แต่ถูกเรากล่าวหาว่าผิดฐานอนาจาร ก็พวกเขาส่งต่อภาพ เท่ากับส่งเสริมคนร้าย แล้วบอกว่าตนเองไม่ผิด ไม่มีเจตนา’ (โชนันจู, 2563, น. 158) ส่งผลให้หัวหน้างานผู้หญิงของตัวละครคิมจียองต่อต้านถึงการลงโทษผู้กระทำความผิดและการถูกทำให้เป็นเรื่องปกติว่า ‘บริษัทเรา อบรมมาตรการป้องกันพฤติกรรมคุกคามทางเพศกันไม่พอ ประธานก็รู้ใช่ไหมคะ’ (โชนันจู, 2563, น. 159) ต่อมาเมื่อตัวละครคิมจียองแต่งงาน มีบุตรเธอถูกผู้ชายวัยทำงานดูถูก ‘อยากถูเงินผัว ชื้อกาแฟกินร้อนไปร้อนมาแบบนั้นบ้างจิง วาสนาใครจะดีเท่านางปลิง ภูไม่ขอแต่งงานกับสาวเกาหลีหรือ’ โดยเธอกล่าวว่า ‘มีคนเรียก ฉันว่าปลิงละ’ และต่อต้าน ‘ฉันจะใช้เงินสามชื้ออะไร ก็เป็นธุระของครอบครัวเรา ฉันเปล่าขโมยเงินพี่ ฉันคลอดลูกเจ็บเจียนตาย ฉันเลี้ยงแกะ ยอมทั้งตัวตนฉันทุกอย่างทั้งหนทางทำมาหากิน งานการ ความฝัน ชีวิต แต่ก็ไม่ได้แค่ปลิง’ (โชนันจู, 2563, น. 167-168) ทั้งหมดเป็นประสบการณ์ตรงของตัวละครหญิงโดยเฉพาะตัวละครคิมจียองที่สอดคล้องกับประเด็นการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนว

ถอนราก-ถอนโคนและการออกมาพูดประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศของผู้หญิงผ่านการขับเคลื่อน 'METOO' ตั้งแต่ปี ค.ศ.2018 เป็นต้นมา อีกทั้งวาทกรรม 'ผู้หญิงเท่าเทียม' และ 'นางปลิง' ปรากฏทั้งในวรรณกรรมและในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ของกลุ่มผู้สมათานและกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในฐานะเครื่องมือสำคัญในการสะท้อนกลับความเกลียดกลัวผู้หญิง เป็นการผลิตซ้ำบทบาทผู้หญิงเป็นผู้ดูแล เป็นภรรยาและมารดาที่ดี ผู้ชายเป็นหัวหน้าครอบครัว ผู้หารายได้หลัก ดังนั้น ผู้หญิงเป็นผู้เอาเปรียบ ได้ผลประโยชน์จากผู้ชายซึ่งอุดมการณ์เหล่านี้เป็นแรงกระตุ้นให้เกิดปรากฏการณ์ความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิงและพลวัตของสงครามเพศสถานะระหว่างผู้ชายและผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปีในปัจจุบันซึ่งออกมาตอรอง ต่อต้านและขัดขืนต่อความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะในชีวิตประจำวัน (Lama, 2024; Jung, 2024)

การต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ (Confucian Patriarchal Family) เป็นการขับเคลื่อนที่องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ไม่ได้มีการขับเคลื่อนอย่างเป็นรูปธรรม แต่สะท้อนผ่านตัวบทของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 และเป็นสาเหตุให้ผู้หญิงแสดงกลยุทธ์ความเจ็บปวดเพื่อต่อต้านรูปแบบครอบครัวดังกล่าวซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อน '4B' และเป็นประเด็นที่กลุ่มสตรีนิยมรุ่นใหม่ให้ความสำคัญ

การต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ สอดคล้องกับวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 เช่น ตัวละครคิมจียองถูกบิดาสามีตำหนิถึงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเทศกาลไหว้บรรพบุรุษประจำปี เธอต่อต้านโดยเลียนแบบเสียงของมารดาของเธอ 'คุณพ่อลูกเขย ครอบครัว มีแค่บ้านฝ่ายสามีที่ไหน ทางฉันก็เป็นครอบครัวเหมือนกัน ที่ลูกสาวบ้านคุณพ่อลูกเขยยังกลับมาเยี่ยมบ้านได้เลย ก็ต้องให้ลูกสาวฉันได้กลับบ้านแกบ้าง' (โซนมัจู, 2563, น. 22-23) นอกจากนี้ พี่สาวของตัวละครคิมจียองต่อต้านความไม่เสมอภาคในการแบ่งงานภายในบ้านและการให้ความสำคัญกับบุตรชายมากกว่าตามค่านิยมขงจื๊อ 'บ้านเรามีแค่คนเดียวเท่านั้นที่ไม่เคยช่วยงานบ้านเลย' และ 'ไม่ใช่เพราะเป็นลูกคนเล็กหรอก แต่เพราะมันเป็นลูกชายต่างหาก' (โซนมัจู, 2563, น. 64) ทั้งครอบครัวของเธอและสามีสมათานรูปแบบครอบครัวดังกล่าว ดังนั้น การมีบุตรโดยเฉพาะบุตรชายเป็นหน้าที่สำคัญของลูกสะใภ้ เธอต้องการต่อต้านถึงการถูกบังคับให้มีบุตร 'เธอแข็งแกร่งดี ไม่เห็นต้องกินยาบำรุง และการวางแผนครอบครัวเป็นธุระของเธอกับ

สามีสองคน ‘ไม่ใช่กิงการของญาติ ๆ’ แต่ไม่สามารถปฏิเสธได้ เธอพูดว่า ‘ไม่ค่ะ ไม่เป็นไรค่ะ’ (โซนมัจ, 2563, น. 137) ที่สำคัญ คือ การยกย่องความเป็นมารดา เป็นการผลิตซ้ำรูปแบบครอบครัวดังกล่าว เช่น มารดาของเธอชื่นชมตัวละครคิมจียอง ‘พอเห็นหนูที่ผอมแห้งแรงน้อยมีน้อง แถมให้นมและเลี้ยงเองคนเดียว แม่ภูมิใจจัง ความรักของแม่ช่างยิ่งใหญ่เหลือเกิน’ (โซนมัจ, 2563, น. 153) มารดาของเธอเล่าประสบการณ์การเป็นมารดาของตน ส่งผลให้ตัวละครคิมจียองรู้สึกผิด ถ้าต่อต้านบทบาทการเป็นมารดาที่ดี และเมื่อไปพบจิตแพทย์ชาย เขากล่าวว่า ‘ผู้ชายไม่มีบทบาทสำคัญเรื่องคลอดและเลี้ยงลูกอยู่แล้ว’ (โซนมัจ, 2563, น. 174) ทั้งหมดเกิดจากการสมานทานค่านิยมปีตาธิปไตยและค่านิยมขงจื้อที่ถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นประกอบกับการให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว ดังนั้นผู้หญิงถูกจำกัดพื้นที่ให้อยู่ภายในบ้าน มีหน้าที่ทำงานบ้าน และเมื่อแต่งงานในฐานะลูกสะใภ้ ภรรยาและมารดาจึงถูกผลิตซ้ำโดยเฉพาะการยกย่องความเป็นมารดาของผู้หญิงรุ่นก่อนและสามีของเธอซึ่งกล่าวว่า ‘การเป็นพ่อคนแม่คนมีความหมายยิ่งใหญ่และเป็นเรื่องน่าประทับใจมากนะ’ (โซนมัจ, 2563, น. 140) นอกจากนี้ จิตแพทย์ชาย ผู้มีภรรยาและบุตรชายผลิตซ้ำรูปแบบครอบครัวดังกล่าว และการแบ่งบทบาททางเพศสถานะให้ผู้หญิงเป็นผู้ดูแล สะท้อน การคงอยู่ของอุดมการณ์และรูปแบบครอบครัวดังกล่าวตั้งแต่คนรุ่นก่อนถึงรุ่นปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม องค์การสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนไม่ได้ขับเคลื่อนประเด็นดังกล่าวอย่างเป็นรูปธรรม แต่มีการต่อต้านของผู้หญิงทั่วไปที่ไม่ต้องการมีบุตรหรือปฏิบัติตามค่านิยมดังกล่าวเช่นเดียวกับตัวละครคิมจียอง

ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมในประเทศเกาหลีใต้

5.1 ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อผู้อ่านหญิงที่สมานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน

วรรณกรรมส่งผลให้เกิดการถกเถียงประเด็นเพศสถานะมากขึ้นโดยเฉพาะ หลังการขับเคลื่อน ‘METOO’ เมื่อปี ค.ศ.2018 (Lee, 2018a; Shin, 2020) ผู้อ่านหญิงที่

สมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนตระหนักถึงการถูกเลือกปฏิบัติในชีวิตประจำวันเนื่องจากเกิดเป็นผู้หญิงและความรุนแรง ต่อเนื่องของสงครามเพศสถานะ (Gender War) ซึ่งเกิดจากการสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง (Misogyny)¹ และ ค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อทั้งพื้นที่ภายในบ้านและสถาบันทางสังคมซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ เกิดการปฏิบัติตนแนวสตรีนิยมในชีวิตประจำวัน (Everyday Feminism) และการได้รับกระแสต่อต้านในชีวิตประจำวัน (Everyday Backlash) (Kim, 2021b; Chan, 2023) ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อน ‘Escape the Corset’ ทั้งการลงภาพตัดผมสั้น การแต่งกายขัดแย้งกับความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด การผลิตวาทกรรมและแฮชแท็กผ่านสื่อโซเชียลมีเดีย (Shin and Lee, 2022; Lee, 2024b) ที่สำคัญ ศิลปินหญิง เช่น ไอรีน วงเรดเวลเวต (Red Velvet) เธออ่านวรรณกรรมและถูกต่อต้านโดยการเฝารูป การวิพากษ์ผ่านวาทกรรมในแพลตฟอร์มทวิตเตอร์และ ‘DC Inside’ พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ที่สมาชิกหลักเป็นผู้ชายโดยกลุ่มผู้สนับสนุนชาย ไม่พอใจการสมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน การปฏิบัติตนขัดแย้งกับความเป็นหญิงในอุดมคติ (Septiani and Prihatini, 2022) รวมถึงการนิยามตนเป็นนักสตรีนิยม (Feminist) ทั้งหมดเป็นเหตุผลที่เพียงพอให้เลิกสนับสนุนเธอ (Lee, 2018a) ศิลปินหญิงเซวชวยองวงเกิร์ลสเจเนอเรชั่น (Girls’ Generation) เกิดความตระหนักต่อชีวิตเพศหญิงในประเทศเกาหลีใต้ผ่านการกล่าวว่า ‘ฉันรู้สึกว่าคุณโดนปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมเพียงเพราะฉันเป็นผู้หญิงและฉันไม่เคยรู้ตัวเลย’ (ไซนัมจู, 2563, น. 191) ส่งผลให้ผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปีเป็นนักสตรีนิยมเงียบ (Quiet Feminism) (Lee, 2019b; Jung and Moon, 2024) อีกทั้งตระหนักต่อการรับภาระสองเท่ามากขึ้น เช่น นักแสดงปักชินยอตั้งคำถามต่อบทบาทภรรยาและมารดาที่ดีกับการทำงานนอกบ้านของผู้หญิงว่า ‘ฉันกำลังจะอายุ 30 ปี ฉันจะแต่งงานและอาจมีบุตร ฉันอ่านวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 และคิดว่ามันเป็นปัญหาของฉันเช่นกัน การกลายเป็นมารดา อาจจำกัดอาชีพนักแสดงของฉัน ฉันสงสัยว่า ฉันจะสามารถเอาชนะมันได้หรือไม่’ (Koreaboo, 2018) ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อน ‘4B’ (Lee and Jeong,

¹ พฤติกรรมที่แสดงความไม่เคารพต่อผู้หญิง มีอคติ ต่อต้านผู้หญิง รวมถึงความรุนแรงหรือความเกลียดที่มีจุดมุ่งหมายเฉพาะไปที่ผู้หญิงของกลุ่มผู้ต่อต้านชายเป็นสำคัญ ส่งผลให้ผู้หญิงต้องทนต่อต้านและขัดขืนผ่านแนวคิดเกลียดกลัวผู้ชาย (Misandry) (Manek, 2023)

2021) รวมถึงผู้อ่านหญิงวัยทำงานที่ออกมาปฏิเสธการมีบุตร เมื่อไม่พร้อม แม้ได้รับแรงกดดันจากสถาบันครอบครัว (Lee, 2018a) ดังนั้น กรณีผู้อ่านหญิงข้างต้น สะท้อนความนิยมอ่านวรรณกรรมของผู้อ่านที่สมารถหาแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ที่สำคัญยอดขายสูงขึ้น 104 เปอร์เซ็นต์ เมื่อศิลปินหญิงไอรีนวงเรดเวลเวต (Red Velvet) ออกมากล่าวว่า ‘เธออ่านวรรณกรรมเล่มดังกล่าว’ และรู้สึกเป็นหนึ่งในเดียวกับตัวละครคิมจียอง โดยเฉพาะการถูกเลือกปฏิบัติทั้งในที่ภายในบ้านและในที่สาธารณะ เนื่องจากเกิดเป็นหญิง ทั้งในโรงเรียน สถานที่ทำงาน และรถโดยสารสาธารณะ (Choi, 2018; Im, 2018; Lee, 2018a) อีกทั้งผู้อ่านหญิงทั่วไปต้องการเป็นเช่นเดียวกับตัวละครหญิงในวรรณกรรมที่เป็นกระบอกเสียงให้ตัวละครคิมจียอง เช่น หญิงนิรนาม ผู้ปกป้องตัวละครคิมจียองจากการถูกคุกคามทางเพศบนรถโดยสารสาธารณะ เธอกล่าวว่า ‘มันไม่ใช่ความผิดของน้องหรอกนะ’ (โซนัมจู, 2563, น. 73) เพื่อไม่ให้ตัวละครคิมจียองโทษตนเองตามมายาคติ ‘หญิงเป็นเหยื่อ ผู้ชายเป็นผู้กระทำผิด’ (Shin, 2021; Chan, 2023) กรณีการแต่งกายตามกฎระเบียบ เพื่อนหญิงของตัวละครคิมจียองต่อต้านการลงโทษโดยกล่าวกับคุณครูว่า ‘แต่งตัวแบบนี้มันลำบากแค่ไหน’ (โซนัมจู, 2563, น. 59) กรณีการจัดลำดับรับประทานอาหารตามเลขที่ ตัวละครคิมจียองเลขที่ 30 จาก 49 คน เพื่อนหญิงออกมาต่อรองแทนเธอว่า ‘ลำดับกินข้าวตามเลขที่ ไม่เห็นยุติธรรมเลย’ (โซนัมจู, 2563, น. 49) และตั้งคำถามกับการเรียงลำดับจากเด็กผู้ชายก่อนเสมอ กรณีหัวหน้างานหญิงของตัวละครคิมจียองผู้ขัดขืนต่อพฤติกรรมที่ถูกทำให้เป็นเรื่องปกติในสถานที่ทำงาน เธอกล่าวกับตัวละครคิมจียองว่า ‘ต่อไปไม่ต้องชงกาแฟ เตรียมช้อนและล้างถ้วยชามให้ฉันแล้วนะละ’ ‘ที่ห้ามเพราะไม่ใช่หน้าที่คุณคิมจียอง ฉันรู้สึกมาตลอด ตอนบริษัทรับพนักงานใหม่ พนักงานหญิงอายุน้อยที่สุดจะทำงานจุกจิกเองทั้งหมด ทั้ง ๆ ที่ไม่มีใครสั่ง ผู้ชายไม่ทำกันหรอก ต่อให้เขาอายุน้อยที่สุดและเป็นพนักงานใหม่ แล้วทำไมพวกผู้หญิงถึงต้องเป็นฝ่ายเข้าใจว่าตัวเองต้องทำกันนะ’ (โซนัมจู, 2563, น. 115-116) และหัวหน้างานหญิงคนดังกล่าวออกมาปกป้องพนักงานหญิงที่ตกเป็นเหยื่อของการติดตั้งกล้องแอบถ่าย เธอกล่าวว่า ‘การมีพ่อแม่หรือมีครอบครัวไม่ใช่เหตุผลให้สมควรได้รับการยกโทษ แต่มันคือเหตุผลที่ไม่ควรทำผิดแบบนั้นแต่แรก ประชานเริ่มจากการแก้ไขความคิดตัวเองก่อนเถอะละ ขึ้นใช้ชีวิตในสังคมต่อต้านทัศนคติที่มี ต่อให้คราวนี้โชคดีรอดตัวไม่แคล้วเกิดเรื่องทำนองเดียวกันอีก ที่ผ่านมา บริษัทอบรมมาตรการป้องกันพฤติกรรมคุกคามทางเพศ

กันไม่พอ ประชานรู้ใช้ไหมคะ' (โชนัมจู, 2563, น. 158-159) อีกทั้ง เธอและเหยื่อบางคน เข้าปรึกษาองค์กรเพื่อนหญิง เธอต้องการตั้งบริษัทของตนเองและพาพนักงานหญิงที่ สมัครใจไปร่วมงาน ทั้งหมดเป็นการต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนของผู้หญิงรอบตัวของตัว ละละคริมจียอง ทั้งผู้หญิงนิรนาม เพื่อนผู้หญิงในวัยเรียน และหัวหน้างานผู้หญิงเพื่อเบี่ยง เลี่ยงต่อการถูกเลือกปฏิบัติ เนื่องจากเกิดเป็นผู้หญิงภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อใน ประเทศเกาหลีใต้

นอกจากนี้ ผู้อ่านหญิงคิมโกยอนจู นักสตรีศึกษาวิเคราะห์ทำวรรณกรรมถึงอัต ลักษณ์ของปัจเจกบุคคลหญิง ประสบการณ์ร่วม เนื่องจากเพศเป็นตัวกำหนดรากของชนบ อันแข็งแกร่งที่ขับเคลื่อนทั้งในพื้นที่ส่วนตัว เช่น มีความรัก แต่งงาน สร้างครอบครัว ให้ กำเนิดลูก เลี้ยงดูลูก แก่เฒ่าไปจนถึงพื้นที่สาธารณะทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจ ศาสนา การเมือง สื่อมวลชน โรงเรียน (โชนัมจู, 2563, น. 182) แต่ละบทสอดคล้องกับชีวิตในแต่ละ ช่วงวัยของผู้หญิงเกาหลีใต้ มีการตั้งคำถามเปรียบเทียบผู้หญิงรุ่นคิมจียองกับผู้หญิงรุ่น มารดา ที่สำคัญ คือ กิริยาสงบปากสงบคำของตัวละคร คิมจียอง เนื่องจากตระหนักถึงการ มีอยู่ของความเกลียดชังเพศหญิง (Misogyny) สังคมที่ไม่สามารถเบี่ยงเสียงหรือแสดง ตัวตนของตนเองในฐานะเพศหญิง ส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้หญิงเพื่อเป็นเสียงแทน ตัวละครคิมจียอง นอกจากนี้ เธอวิเคราะห์ถึงผลกระทบของการแต่งงาน มีบุตรในประเทศ ที่อัตราการเกิดต่ำและยกย่องลัทธิรักของแม่ ส่งผลให้ถูกเลือกปฏิบัติผ่านวาทกรรม 'นาง ปลิง' สุดท้าย เธอสรุปบริบทเพศสถานะในสังคมเกาหลีได้ว่า 'เพศชายส่วนใหญ่แบ่งผู้หญิง ออกเป็นภรรยาตน ลูกสาวตนกับผู้หญิงคนอื่น ในขณะที่เดียวกัน ผู้ชายคนอื่นก็เรียกภรรยา กับลูกสาวเขาเป็นสาวกิมจีบัง นางปลิงบ้าง เช่นกัน' และกล่าวถึงอาการของตัวละครคิมจี ยองโดยกระตุ้นให้ผู้อ่านทุกคนร่วมหา ทางออกกับตัวละครคิมจียองซึ่งสอดคล้องกับวาท กรรม 'เพราะเราทุกคน คือ คิมจียอง' (โชนัมจู, 2563, น. 190-191) ทั้งหมด สะท้อนเสียง ของผู้หญิงเกาหลีใต้ เธอเป็นตัวแทนผู้อ่านโดยเฉพาะผู้หญิงที่สมาทานแนวคิดสตรีนิยม แนวถอนรากถอนโคนซึ่งเกิดความตระหนักต่อการคงอยู่ของแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง และการออกมาต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนของผู้หญิงที่มีประสบการณ์ร่วมเพื่อแก้ไขความ ขัดแย้งทางเพศสถานะ (Gender War) ในสังคมเกาหลีใต้ต่อไป

วรรณกรรมส่งผลให้เกิดการถกเถียงประเด็นเพศสถานะในพื้นที่สื่อสังคม ออนไลน์อย่างต่อเนื่อง เช่น นักวิจัยจากสถาบันพัฒนาผู้หญิงเกาหลี (KWDI) กล่าวถึง การ

ถูกโจมตีในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ (Cyberattack) เพื่อต่อต้านศิลปินชาวเกาหลีใต้ รวมถึงความกังวลของศิลปินชายต่อการขับเคลื่อน 'METOO' หรือ การออกมาเปิดเผยประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศในชีวิตประจำวันของพลเมืองเกาหลีใต้ (Jin, 2016; Shukla, Singh and Garima, 2020) ซึ่งสอดคล้องกับวาทกรรม 'มันไม่ใช่ความผิดของน้องหรอหนะ' (โซนัมจู, 2563, น. 73) กรณีผู้หญิงวัย 30 ปีที่แต่งงานมีบุตรชื่อจองอินยอง เธอให้สัมภาษณ์กับนักข่าวออนไลน์ของสำนักข่าว 'The Korea Herald' ว่า 'วรรณกรรมกลายเป็นแหล่งของสัญญาะแนวสตรีนิยมใน #METOO Era' (Im, 2018; Hu, 2020) สะท้อนอิทธิพลของวรรณกรรมในฐานะเครื่องมือขับเคลื่อนของผู้หญิงที่สมานานแนวความคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนตั้งแต่เริ่มขับเคลื่อน 'METOO' ในประเทศเกาหลีใต้เมื่อปี ค.ศ.2018 เป็นต้นมา (Lee, 2018a) กรณีผู้อ่านหญิงเกาหลีใต้ทั่วไป ส่วนมากแสดงความคิดเห็นผ่านพื้นที่โซเชียลมีเดียส่วนบุคคลและพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ พวกเธอรู้สึกเชื่อมโยงกับชีวิตของตัวละครคิมจียองในฐานะผู้มีประสบการณ์ร่วม (Yoo, 2018; Judy Bae, 2024) โดยเฉพาะนักสตรีศึกษาคิมโกยอนจู เธอกล่าวถึงผู้อ่านทั่วไปว่า 'นักอ่านอาจแอบหวังด้วยซ้ำว่า ขอให้ชีวิตคิมจียองดีกว่าการคาดการณ์ของตน ขอให้คิมจียอง ไม่เป็นเหมือนฉัน แต่โชคไม่เข้าข้างคิมจียอง แม้แต่ตัวละครก็ยังประสบเหตุการณ์คล้ายกับเรา สมจริงเสียจนสับสนว่า ตกลงฉันคือคิมจียองหรือคิมจียองคือฉันกันแน่ เพราะชีวิตคิมจียองเป็นชีวิตของเพศหญิง' (โซนัมจู, 2563, น. 182-183)

โดยสรุป ผลกระทบทางสังคมที่ผู้อ่านหญิงซึ่งสมานานแนวความคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนได้รับทั้งผู้หญิงทั่วไป นักวิชาการทางสตรีนิยม นักสตรีศึกษา ศิลปินหญิงและนักแสดงหญิงเกิดความตระหนักรู้ต่อการถูกเลือกปฏิบัติเนื่องจากเป็นผู้หญิงและการคงอยู่ของแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง โดยกรณีของศิลปินหญิงและนักแสดงหญิงพวกเธอได้รับการต่อต้านจากกลุ่มผู้สนับสนุนชาย ที่สำคัญ ประสบการณ์การถูกเลือกปฏิบัติในชีวิตประจำวันเนื่องจากเป็นผู้หญิงเป็นประสบการณ์ที่ผู้หญิงเกาหลีใต้ส่วนมากเข้าใจและต้องการแก้ไขผ่านการปลั่งเสียงของตนเองมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับวาทกรรม 'เพราะเราทุกคนคือคิมจียอง' (โซนัมจู, 2563, น. 191)

5.2 ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อปรากฏการณ์เพศสถานะในสังคมเกาหลีใต้

วาทกรรม ‘มันไม่ใช่ความผิดของน้องหรอกนะ’ (โชนัมจู, 2563, น. 73) เหตุการณ์ที่ตัวละครคิมจียองถูกคุกคามทางเพศบนรถโดยสารสาธารณะและได้รับการปกป้องจากตัวละครหญิงนิรนาม สะท้อนมายาคติของสังคมเกาหลีใต้ ‘ผู้ชายเป็นผู้กระทำผิด ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อ’ (Shin, 2021; Chan, 2023) ส่งผลให้อัยการหญิง โซจีฮยอนกล้าออกมาพูด (Speak out) ประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศในสถานที่ทำงาน (Hwang, 2022) ซึ่งสอดคล้องกับการขับเคลื่อน ‘METOO’ เมื่อปี ค.ศ.2018 และมีอิทธิพลต่อทัศนคติทางเพศสถานะ เนื่องจากการพูดประเด็นเรื่องเพศเพศสถานะและเพศวิถีเป็นประเด็นต้องห้ามในสังคมเกาหลีใต้ (Manek, 2023) และทำให้ถูกนิยามเป็นผู้หญิงบ้า (Madwoman) แต่วาทกรรมจากวรรณกรรมประกอบกับการขับเคลื่อน ‘METOO’ ส่งผลให้เธอกลายเป็นผู้กล้าหาญ (Whistleblower) (Larsen, 2018 ; Kim, 2021b) และทำให้การเปล่งเสียงของผู้หญิงสำคัญ เป็นแรงกระตุ้นให้ผู้หญิงที่มีประสบการณ์ดังกล่าวกล้าออกมาพูดมากขึ้น เช่น กรณีเลขาหญิงคิมจีอิน เลขาของผู้เข้าชิงตำแหน่งประธานาธิบดีซึ่งสนับสนุนนโยบายความเสมอภาคทางเพศสถานะ (Larsen, 2018) กรณีผู้กำกับชาย ผู้ประพันธ์ชายคุกคามและล่วงละเมิดทางเพศนักแสดงหญิง ศิลปินหญิง สะท้อนการตกเป็นวัตถุทางเพศของผู้หญิงในวงการสื่อสารมวลชนของประเทศเกาหลีใต้ (Park, 2025) เป็นต้น อีกทั้งส่งผลให้เกิดพลวัตการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนโดยเฉพาะปรากฏการณ์การติดตั้งกล้องแอบถ่าย (Molka) และปรากฏการณ์ ‘Nth Room’ อาชญากรรมทางเพศในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ (Rowland and Klien, 1990; Hwang, 2022; Kim, 2024b ; Koo, Suh, Chung, Sohn and Han, 2024) ซึ่งสอดคล้องกับปรากฏการณ์การติดตั้งกล้องแอบถ่ายในสถานที่ทำงานซึ่งเพื่อนผู้หญิงของตัวละครคิมจียองมีประสบการณ์ตรง เธอกล่าวว่า ‘ความจริง ฉันพบจิตแพทย์อยู่ละ ถึงจะทำได้ก็ยาก ไม่ทุกชั่วร้าย แต่ฉันใกล้บ้าอยู่แล้ว แคสบตา คนไม่รู้จึกก็โพล่โน้กว่า เขาเคยเห็นภาพฉันหรือเปล่า เห็นใครยั้มก็ร้อนตัวว่าเขายั้มเยาะ มันเหมือนกับว่า คนทั้งโลกจำฉันได้ พนักงานหญิงส่วนใหญ่

ก็ทั้งกินยา ทั้งพบจิตแพทย์ จ้องอินกินยานอนหลับจนเพ่ง เข้าห้องฉุกเฉินส่วนพนักงาน แผนกธุรการสองคนกับผู้ช่วยผู้จัดการเชวสเยจิกกับปาร์กซอนยงก็ลาออกแล้ว’ (โชนัมจู, 2563, น. 158-159)

ปรากฏการณ์ความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิงข้างต้นถูกทำให้เป็นเรื่องปกติจากกลุ่มผู้ต่อต้านชายหัวอนุรักษ์นิยมแบบสุดโต่งซึ่งสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง เช่น นักการเมืองลีจอนชอก ผู้สนับสนุนอดีตประธานาธิบดียุนชอกยอลซึ่งมีนโยบายต่อต้านกลุ่มผู้สมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและสนับสนุนให้ผู้ชายวัย 20 ถึง 30 ปีซึ่งเป็นกลุ่มผู้ต่อต้านหลักสมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงมากขึ้น (Capelos, Nield and Salmela, 2023; Chan, 2023)

โดยสรุป ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อปรากฏการณ์เพศสถานะส่งผลให้ประเด็นเรื่องเพศ เพศสถานะและเพศวิถีได้รับการถกเถียงมากขึ้นในสถาบันทางสังคมซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะโดยเฉพาะการออกมาพูด (Speak Out) ประสบการณ์ของผู้มีอิทธิพลทางสังคมทั้งอัยการหญิง เลขานุการหญิงของนักการเมืองชายคนสำคัญ นักแสดงและศิลปินหญิง ที่สำคัญ เป็นการแก้ไขมายาคติ ภาพเหมารวม ‘ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อ ผู้ชายเป็นผู้กระทำผิด’ (Shin, 2021; Chan, 2023) ในขณะที่ ทำให้เห็นความรุนแรงของปัญหาอาชญากรรมทางเพศทั้งในสถาบันทางสังคมและพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ ความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิง ผลกระทบด้านลบที่ผู้หญิงได้รับ รวมถึงพลวัตของกลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยมและสนับสนุนแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงซึ่งนำไปสู่ความรุนแรงและต่อเนื่องของสงครามเพศสถานะในสังคมเกาหลีใต้ปัจจุบัน

5.3 ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อสถาบันทางสังคม

วรรณกรรมกระตุ้นให้สถาบันทางสังคมโดยเฉพาะสถาบันทางการเมืองและกฎหมายตระหนักต่อการแก้ปัญหาอัตราการเกิดต่ำ แต่รัฐบาลกลับสนับสนุนลัทธิรักของแม่และยกย่องความเป็นมารดา (Chun and Gupta, 2009; Jang, 2013) ซึ่งสอดคล้องกับตัวบทในวรรณกรรมโดยตัวละครคิมจียองตั้งคำถามกับมารดา ‘แล้วทำไมแม่ไม่เคยปรึกษาบ่นว่าเหนื่อยละ’ รวมถึงการนำเสนอของสถาบันสื่อสารมวลชน ‘ภาพที่

สื่อโทรทัศน์กับภาพยนตร์นำเสนอ มีแค่เด็กน่ารัก นำเอ็นดูกับมารดาผู้งดงามและยิ่งใหญ่' ที่สำคัญ ปีที่ตัวละครคิมจียองแต่งงาน (ค.ศ.2012) สื่อโทรทัศน์และหนังสือนำเสนอการคลอดวิธีธรรมชาติ รวมถึงสื่อที่กระตุ้นให้ผู้หญิงตั้งครรถ์จึงยินดีรับความเจ็บปวด จงชั้นมีกับสภาพทุลักทุเล จงพิชิตอารมณ์หวาดกลัวเจียนตายแล้วจะเข้าถึงความรักของแม่ (โชนัมจู, 2563, น. 153-154) ประกอบกับการวิเคราะห์ของนักสตรีศึกษาคิมโกยอนจูท้ายเล่มในประเด็นชีวิตของผู้หญิงเกาหลีใต้ที่เป็นมารดา กล่าวคือ 'หากเปิดเผยตัวตนด้านอื่นนอกเหนือจากบทบาทแม่ สังคมจะเคลือบแคลงคุณสมบัติการเป็นแม่' ดังนั้น ครอบครัวส่วนใหญ่ยังคงให้แม่รับหน้าที่เลี้ยงลูกลำพัง และถูกประณามเป็นปรสิตรและเห็นแก่ตัว ส่งผลต่อการตั้งคำถามถึงชีวิตของมารดาในสังคมเกลียดชังเพศหญิง (โชนัมจู, 2563 น. 153, 189, 190)

วรรณกรรมนำเสนอบริบทสังคมที่ยกย่องผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตรผ่านตัวละครคิมจียองภายใต้ลัทธิรักของแม่ในประเทศเกาหลีใต้ ในขณะที่ เธอและเพื่อนผู้หญิงรุ่นเดียวกันพยายามต่อรอง ต่อต้านและขัดขึ้นโดยที่ตัวละครโอมิซุก มารดา ครอบครัวฝ่ายสามีและตัวละครซอนแดฮยอน สามี สนับสนุนลัทธิรักของแม่ซึ่งสอดคล้องกับบริบทสังคมเกาหลีใต้ตั้งแต่ทศวรรษ 1960 ถึง 1980 (The Grand Narrative, 2012) ปรากฏโฆษณาชวนเชื่อและวาทกรรมจำนวนมากที่สนับสนุนนโยบายวางแผนครอบครัว (Family Planning) เช่น 'วิถีทางที่ทำให้ผู้หญิงเยาว์วัยและสวยงาม คือ การวางแผนครอบครัว' 'ไม่เลือกปฏิบัติต่อบุตรไม่ว่าจะเป็นบุตรสาวหรือบุตรชาย' และ 'มีบุตรเพียงสองคนและเลี้ยงพวกเขาให้ดี' (Choi, Horse and Yang, 2018) สะท้อน การถูกกำหนดบทบาทมารดาซึ่งสัมพันธ์กับการให้ความสำคัญกับรูปลักษณ์ภายนอกของผู้หญิงและการเป็นเครื่องมือของรัฐบาลโดยถูกควบคุมเพศวิถีผ่านนโยบายของรัฐบาลเผด็จการทหารที่ใช้อำนาจบีบตาบีบโดยกับปัจจัยเพศสถานะในการควบคุมจำนวนประชากร อย่างไรก็ตาม การทำแท้งเพื่อเลือกเพศบุตร (Sex-Selective Abortion) ไม่ได้ได้รับความนิยม มีการทำหมันและวิธียุติการตั้งครรภ์หลายวิธีในช่วงปี ค.ศ.1982 ปีที่ตัวละครคิมจียองเกิดถึงปี ค.ศ.1987 และสนับสนุนการมีบุตรเพียงหนึ่งคน (Chun and Gupta, 2009 ;The Grand Narrative, 2012) บริบททั้งหมดสอดคล้องกับบริบทของวรรณกรรมที่กล่าวถึง 'นโยบายวางแผนครอบครัว' เนื่องจากขาดสมดุลของอัตราเพศเด็กเมื่อแรกเกิดโดยมีเด็กผู้ชายมากกว่าผู้หญิงเกินสองเท่าในครอบครัวที่มีบุตรสามคนขึ้นไป ที่สำคัญ ตัวละครโอมิซุก มารดาของตัวละครคิมจียองตัดสินใจทำแท้ง

เพื่อมีบุตรชายตามหลักการขงจื๊อที่นิยมบุตรชายมากกว่า (Son Preference) (Manek, 2023) ที่สำคัญ ในช่วงเวลาดังกล่าว การทำแท้งเด็กผู้หญิงเป็นเรื่องเปิดเผยและถูกทำให้เป็นเรื่องปกติจนราวกับว่า ‘เพราะได้บุตรสาว’ เป็นอีกเหตุผลทางการแพทย์ที่สนับสนุนให้ผู้หญิงตัดสินใจทำแท้ง (โชนัมจู, 2563, น. 32-33)

บริบททางสังคมตั้งแต่หลังวิกฤตการณ์เศรษฐกิจเอเชีย (IMF) เมื่อปี ค.ศ.1997 เป็นต้นมา ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงบริบททางเพศสถานะในประเทศเกาหลีใต้ ทั้งการสถาปนาระทรวงเพศสถานะและครอบครัวเมื่อปี ค.ศ.2001 และการยกเลิกระบบหัวหน้าครอบครัวเมื่อปี ค.ศ.2005 โดยมีผลบังคับใช้เมื่อปี ค.ศ.2008 (โชนัมจู, 2563, น. 76; วรินทร อ่างคำ และ ศิริพร ดาบเพชร, 2565) สะท้อน การขับเคลื่อนเพื่อต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อและประเด็นเพศสถานะจนกระทั่งปี ค.ศ.2012 ปีที่ตัวละครคิมจียองคลอดบุตรซึ่งตรงกับสมัยประธานาธิบดีลิมยงบัก (ค.ศ.2008-2012) มีนโยบายสนับสนุนการเกิด (Pronatalist) โดยเพิ่มเงินเดือนให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่แต่งงาน มีบุตร ช่วยเหลือค่าเลี้ยงดูบุตร ยกเว้นการเกณฑ์ทหารของผู้ชาย แต่กลับสนับสนุนให้ผู้หญิงลาออกจากงานประจำเพื่อเป็นเลี้ยงดูบุตร (Full-Time Mothers) (John, 2015; Lee, 2024a; Lee, Yi and Park, 2025) ส่งผลให้ผู้หญิงกลืนไม่เข้าคายไม่ออกต่อการปฏิบัติตามบทบาทมารดาภายใต้ความไม่เสมอภาคของการแบ่งงานภายในบ้านภายหลังแต่งงาน มีบุตรตามบรรทัดฐานของครอบครัวที่มีเพศวิถีแบบรักเพศตรงข้าม (Heteronormativity Family Norm) และบรรทัดฐานการเป็นผู้ดูแลของผู้หญิง (Caregiving Norm) (Kim, Cheung and Ka-Lok, 2019) แม้ผู้หญิงไม่ต้องการตกเป็นเครื่องมือของรัฐบาลภายใต้มายาคติ ‘การผลิตบุตรและเลี้ยงดูให้เป็นพลเมืองที่ดีของประเทศ’ (John, 2015) ที่สำคัญ การออกนโยบายสนับสนุนการมีบุตรไม่ได้กระตุ้นให้ผู้หญิงปฏิบัติตามบรรทัดฐานการเป็นผู้ดูแล แต่การคงอยู่ของแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง (Misogyny) เป็นสาเหตุสำคัญให้ผู้หญิงต้องทำตามบทบาทความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด เนื่องด้วยสัญชาตญาณความเป็นมารดา (Maternal Instinct) (Yoon, 2017; Lee, 2024a)

นโยบายการแก้ปัญหาอัตราการเกิดต่ำ รวมถึงการสำรวจอัตราการเกิดผ่านพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ (Online Birth Map) ส่งผลให้ผู้หญิงจำเป็นต้องลาออกจากงานประจำ ที่สำคัญ บริษัทขนาดกลางและเล็ก สถานที่ทำงานของผู้หญิงส่วนมากไม่ปฏิบัติตาม

นโยบายสนับสนุนการเกิดของรัฐบาล สะท้อนจากการลดลงอย่างมากของอัตราการเกิดตั้งแต่หลังพินคินแนวคิดสตรีนิยมเมื่อปี ค.ศ.2015 จนถึงปัจจุบัน (Park, 2024) ที่สำคัญ ผู้หญิงต่อต้านการแต่งงาน (Marriage Strike) และการมีบุตร (Birth Strike) (Lee and Jeong, 2021) ผู้ชายตำหนิผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านพร้อมกับเลี้ยงดูบุตรหรือผู้หญิงที่รับภาระสองเท่าว่า ‘เห็นแก่ตัวและทะเยอทะยาน มากเกินไป’ สอดรับกับวาทกรรมของรัฐบาลที่ว่าการกระทรวงเพศสถานะและครอบครัวหญิงอาจหย่อนแเบคในสมัยประธานาธิบดีมุนแจอิน เธอกล่าวว่า ‘การเลี้ยงดูบุตร คือหน้าที่ของผู้หญิง’ และวาทกรรมของประธานาธิบดีมุนแจอิน คือ ‘การขับเคลื่อนเพื่อสร้างสังคมที่ผู้หญิงสามารถใช้ชีวิตและมีคุณค่าในตนเองเมื่อแต่งงาน คลอดบุตรและเลี้ยงดูพวกเขา’ (The Nation's Editorial, 2018) สะท้อน การสนับสนุนการรับภาระสองเท่าของผู้หญิง แม้มีการออกมาต่อรองต่อต้านและขัดขืนของผู้หญิง (Lee and Jeong, 2021; Park, 2024)

ผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตรชาวเกาหลีใต้ต่อต้านบทบาทภรรยาและมารดาที่ดีภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อผ่านวาทกรรมและการขับเคลื่อน ส่งผลให้เกิด ‘Mommy Blogger’ หรือ ‘มารดาผู้ประพันธ์’ ซึ่งเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ของผู้หญิงที่เป็นมารดา พวกเขาพร้อมตัวเพื่อใช้อำนาจในฐานะมารดาสร้างอัตลักษณ์ของตนเองผ่านการทำอาหาร ต่อต้านวาทกรรมมารดาผู้เสียสละ (Sacrificed Mother) และต้องการเป็นมารดาสมัยใหม่ (Song, 2023) ปรากฏการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับบริบทของตัวละครคิมจียอง เธอถูกนำเสนอบทบาทดังกล่าวในรูปแบบภาพยนตร์ การเปลี่ยนแปลงของผู้หญิงผ่านพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์เกิดพลวัตตั้งแต่หลังปี ค.ศ.1997 เนื่องจาก ผู้ชายถูกลดบทบาททางเศรษฐกิจ ผู้หญิงมีบทบาทมากขึ้นโดยเฉพาะการพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจประกอบกับบริบทสังคมเสรีนิยมใหม่ซึ่งให้ความสำคัญกับปัจเจกบุคคลในฐานะองค์ประธาน อีกทั้งการเข้ามาของระบบอินเทอร์เน็ต ส่งผลให้ผู้หญิงสร้างพื้นที่แสดงความคิดของตนเองโดยเฉพาะเมื่อปี ค.ศ.2012 ปีที่ตัวละครคิมจียองคลอดบุตร เกิดการใช้นิยาม ‘Mommy Blogger’ (Song, 2023) ซึ่งสอดคล้องกับตัวบทของวรรณกรรมที่สื่อโทรทัศน์และหนังสือสนับสนุนการเป็นมารดาของผู้หญิงเกาหลีใต้ (โซนมัจู, 2563, น. 153-154) อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงตกเป็นเครื่องมือของรัฐบาลในการเพิ่มจำนวนประชากร สะท้อนจาก รัฐบาลของประธานาธิบดียุนชอกยอลสนับสนุนให้ผู้หญิงแต่งงาน มีบุตร เนื่องจากอัตราการเกิดเมื่อปี ค.ศ.2024 ลดลงต่ำกว่า 1 (0.75) (Lee, Yi and Park,

2025) อย่างไรก็ตาม แม่ผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปีตัดสินใจมีบุตรคนแรกและคนที่สองมากขึ้นตั้งแต่ปี ค.ศ.2020 ปีที่รัฐบาลสนับสนุนนโยบายการเกิด (Pronatalist) จนถึงปัจจุบัน เช่น การจ่ายเงินเดือนเต็มจำนวนเป็นเวลาหกเดือนซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมสามเดือน และจ่ายให้เป็นเวลาหนึ่งปีครึ่งซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิมหกเดือนให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายที่ทำงานนอกบ้าน การเพิ่มจำนวนวันการลาหยุดของผู้ชายเพื่อเลี้ยงบุตรจากสิบวันเป็นยี่สิบวัน เป็นต้น ที่สำคัญ คือ การปฏิบัติตามนโยบายของบริษัทขนาดกลางถึงเล็กเพื่อแก้ปัญหาวิกฤตประชากรและการเลือกปฏิบัติต่อผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตรทั้งเงินเดือน การแบ่งงานภายในบ้านและการให้ความสำคัญกับบุตรผู้เป็นพลเมืองสำคัญของประเทศในอนาคต (Lee, 2024a; Lee, Yi and Park, 2025)

บริบทของประเทศเกาหลีใต้ที่สนับสนุนให้ผู้หญิงแต่งงาน มีบุตรและยกย่องความเป็นมารดาจนเกิดลัทธิรักของแม่ รวมถึงปรากฏการณ์ในวรรณกรรมขัดแย้งกับการขับเคลื่อน '4B' ซึ่งผู้หญิงปฏิเสธการรับภาระสองเท่าโดยเฉพาะการต่อรอง ต่อต้านและขัดขืนต่อการผลิตซ้ำบทบาทมารดาและภรรยาที่ดี (Kim, Cheung and Ka-Lok, 2019) ซึ่งนักสตรีศึกษาคิมโกยอนจู วิเคราะห์ไว้ว่าวรรณกรรมเช่นกันว่า 'ดูเหมือนชีวิตผู้หญิงจะสูญสิ้นทั้ง 'หนทางทำมาหากิน งานการ ความฝัน ชีวิต' การหล่อเลี้ยงเด็กหรือก็คือคนรุ่นต่อไปไม่ใช่หน้าที่ของเพศหญิง แต่ก็คือหน้าที่ของสังคม' (โซนัมจู, 2563, น. 190) ส่วนหนึ่งมาจากการขาดพลวัตการขับเคลื่อนนโยบายสมดุลการทำงาน การเข้าถึงสวัสดิการลาคลอด ลาเลี้ยงบุตรของทั้งสามีและภรรยา (Paternal Leave) ความไม่เสมอภาคของการแบ่งงานภายในบ้าน ส่งผลให้เกิดกฎหมายคิมจียอง (Kim Ji-Young Law) โดยผู้แทนราษฎรคิมซูมิน (Lee, 2018a; Yoo, 2018) โครงการตอบสนองทางบวกต่อวรรณกรรม (Shin, 2020; Judy Bae, 2024) รวมถึงการสนับสนุนการขับเคลื่อน 'METOO' (Choi, Horse and Yang, 2018) ที่สำคัญ หลักการ 'การทำเรื่องส่วนตัวให้เป็นการเมือง' (Beauvoir, 2009; Kim, 2021b) และการขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะเป็นประเด็นหลักขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน (Jones, 2006) กลายเป็นอุดมการณ์สำคัญทางการเมืองของประเทศเกาหลีใต้ พลวัตดังกล่าวส่วนหนึ่งมาจากการอ่านวรรณกรรมของทนาย อัยการและนักการเมืองชายโดยเฉพาะประธานาธิบดีลีมยงบักและประธานาธิบดีมุนเจอิน สะท้อนจากการสนับสนุนการทำงานของกระทรวงเพศสถานะและครอบครัวสนับสนุนให้ผู้หญิงมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น (Ju, 2009; Jin, 2016) ที่สำคัญ เมื่อ

วันที่ 8 มีนาคม ค.ศ.2017 วันสตรีสากล ประธานาธิบดีมุนแจอินกล่าววลี 'Embrace all the Kim Ji-Youngs born 1982' หรือ 'จงโอบรับคิมจียองเกิดปี 82 ทุกคน' (Yoo, 2018) เพื่อให้ตระหนักถึงประสบการณ์การถูกเลือกปฏิบัติในชีวิตประจำวันของผู้หญิงสามัญชนชาวเกาหลีใต้โดยมีตัวละครคิมจียองเป็นภาพตัวแทน (Representation) ส่งผลให้สถาบันทางสังคมโดยเฉพาะสถาบันทางการเมืองขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะผ่านการออกนโยบายหรือกฎหมายภายใต้บริบทสงครามเพศสถานะมากขึ้น (Jung, 2024)

โดยสรุป ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อสถาบันทางสังคมโดยเฉพาะสถาบันทางการเมือง ส่งผลให้ผู้มีอำนาจชายเกิดความตระหนักถึงผู้หญิงวัยทำงานซึ่งรับภาระสองเท่าเช่นเดียวกับตัวละครคิมจียอง อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงส่วนมากลาออกจากงานประจำมาเป็นแม่บ้านเต็มตัวซึ่งสอดคล้องกับบริบทในวรรณกรรม กล่าวคือ ปี ค.ศ.2014 ปีที่ตัวละครคิมจียองลาออกและหนึ่งปีก่อนการฟื้นคืนแนวคิดสตรีนิยม (Feminism Reboot) (Kim, 2021b) ผู้หญิงเกาหลีใต้ที่แต่งงานแล้วทุก ๆ หนึ่งในห้าคนลาออกจากงานด้วยเหตุผลว่า แต่งงาน ตั้งครรภ์ คลอดบุตร อบรมเลี้ยงดูลูกเล็ก อัตราการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจหลังมีบุตรลดลงอย่างมาก เมื่อเปรียบเทียบกับช่วงก่อนมีบุตร ผู้หญิงเกาหลีใต้ อายุ 20 ถึง 29 ปี เข้าร่วมกิจกรรมทางเศรษฐกิจ 63.8 เปอร์เซ็นต์ อายุ 30 ถึง 39 ปี 58 เปอร์เซ็นต์ ส่งผลให้เกิด 'M-Curve' หรือ 'ภาวะระดับการศึกษาไม่สัมพันธ์กับงานที่ทำ' (Park, 2024) และอายุ 40 ปีขึ้นไปเพิ่มเป็น 66.7 เปอร์เซ็นต์ เนื่องจากบุตรอยู่ในวัยประถมและผู้หญิงเริ่มกลับมาทำงานเป็นแรงงานชั่วคราว (โชนัมจู, 2563, น. 149) ในขณะที่ ผลิตซ้ำบอบทบาทการเป็นผู้ดูแลของผู้หญิง (Caretaker) ซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ รวมถึงการยกย่องความเป็นมารดาหรือลัทธิรักของแม่เช่นเดียวกับผู้หญิงรุ่นก่อนหรือรุ่นมารดาของตัวละครคิมจียอง ที่สำคัญ ส่งผลกระทบด้านลบต่อผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตรซึ่งถูกเลือกปฏิบัติทางวาทจามากขึ้น โดยเฉพาะการถูกเรียกว่า 'มารดาปราศิต' หรือ 'นางปลิง' เช่นเดียวกับตัวละครคิมจียองที่บอกเล่ากับสามีว่า 'มีคนเรียกฉันว่าปลิงละ' (โชนัมจู, 2563 น. 168)

5.4 ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยม แนวถอนรากถอนโคน ‘MEGALIA’ และ ‘WOMAD’

องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ‘MEGALIA’ และ ‘WOMAD’ ใช้วาทกรรม ประสพการณ์ร่วมและเสียงของผู้หญิงเป็นเครื่องมือผ่านกลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) กลุ่มผู้ต่อต้านแนวคิดสตรีนิยม (Lee, 2019a; Koo, 2020 Kim, 2021b; Yang and Lee, 2022) ซึ่งวาทกรรมผู้หญิงกิมจิ ผู้หญิงเต๋าเจี้ยว แมลงมารดาหรือมารดาปรสิต และนางปลิงถูกผลิตโดยผู้ต่อต้านชายที่สมทานค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อที่ส่งผลให้ผู้ชายเกลียดกลัวผู้หญิง (Chan, 2023; Manek, 2023) วาทกรรมเหล่านี้ปรากฏในวรรณกรรม กล่าวคือ ตัวละครคิมจียองถูกเลือกปฏิบัติทางวาจาจากลูกค้าผู้ชายว่า ‘ไม่ยกู้คนสาว ๆ กินทเว็นจังด้วย มีสคิมเป็นสาวเต๋าเจี้ยวเธอ’ (โซนมัจู, 2563, น. 118-119) และจากพนักงานบริษัทชาย เมื่อเธอพาบุตรสาวไปร้านกาแฟว่า ‘อยากถลุงเงินผัว ซื้อกาแฟกินร้อนไปรอนมาแบบนั้นบ้างจัง วาสนาใครจะดีเท่านางปลิง กูไม่ขอแต่งงานกับสาวเกาหลีหรอก’ (โซนมัจู, 2563 น. 167) วาทกรรมดังกล่าวเป็นคำคั่นหายอดนิยมในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์และส่งอิทธิพลต่อสมาชิกหลักขององค์กรที่เป็นนักกิจกรรมแนวสตรีนิยมซึ่งนำมาใช้เป็นเครื่องมือสร้างพหุนุกรมโต้กลับ (WOMAD Dictionary) (Koo, 2020; Lee and Yang, 2024) เพื่อต่อรอง ต่อต้านและขัดขึ้นต่อการแบ่งเป็นสองขั้วอำนาจทางเพศ กำเนิดและเพศสถานะที่สำคัญ สมาชิกหลักขององค์กรที่เป็นนักกิจกรรมแนวสตรีนิยมส่วนหนึ่งได้รับอิทธิพลจากวาทกรรมในวรรณกรรม สะท้อนจากความนิยมอ่านของผู้่านหญิงจากยอดจำหน่ายมากกว่า 1 ล้านฉบับ และคำกล่าวของผู้่านหญิง ‘วรรณกรรมพรรณนาถึงสิ่งที่ผู้หญิงเกาหลีได้ประสบอย่างแท้จริง’ (Eun, 2018) นอกจากนี้ ผู้แปล เป็นภาษาอังกฤษ เจมี ชาง (Jamie Chang) หนึ่งในผู้อ่านหญิง ลูกครึ่งเกาหลีใต้อเมริกันกล่าวว่า ‘วรรณกรรมเป็นภาพตัวแทน เป็นประสบการณ์ของผู้หญิงทุกคน และส่งผลให้เกิดการรวมกลุ่มของผู้หญิงในปัจจุบัน’ (Hu, 2020) ดังนั้น การใช้วาทกรรม ประสพการณ์ร่วมและเสียงของผู้หญิงประกอบกับบริบทของประเทศเกาหลีใต้ปัจจุบันที่ผู้หญิงต่อต้านการขับเคลื่อน ‘4B’ หรือการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามโดยเฉพาะการแต่งงาน มีบุตร ส่งผลให้ตกเป็นเป้าหมายของกลุ่มผู้ต่อต้านชายและเกิดความรุนแรงของสงครามเพศ

สถานะระหว่างผู้หญิงและผู้ชายวัย 20 ถึง 30 ปีมากขึ้น (Lee and Jeong, 2021; Kim, 2024a; Lama, 2024) โดยเป็นผลจากสงครามเกาหลี เกิดการประกอบสร้างมายาคติ 'ผู้หญิงตกเป็นเหยื่อ' และการถูกบังคับเกณฑ์ทหารของผู้ชาย ผู้ชายเกิดอคติต่อผู้หญิงในฐานะผู้เลือกปฏิบัติย้อนกลับต่อผู้ชาย (Reverse Discrimination) (Jones, 2006) อย่างไรก็ดี การเกิดการล้มระบบหัวหน้าครอบครัวและการสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาของผู้หญิง (วรินทร อ่างคำ และ ศิริพร ดาบเพชร, 2565) ส่งผลให้เกิดพลวัตทางกฎหมายซึ่งสอดคล้องกับชีวิตของตัวละครคิมจียองและพีสาว กล่าวคือ ค.ศ.1999 มีการร่างกฎหมายห้ามกีดกันความแตกต่างทางเพศ (The Gender Discrimination Prevention and Relief Act) ต่อมา ค.ศ.2001 ก่อตั้งกระทรวงกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว (โชนัมจู, 2563, น. 76) และ ค.ศ.2005 ระบบหัวหน้าครอบครัว (Hoju System) ถูกยกเลิกและมีผลบังคับใช้เมื่อปี ค.ศ.2008 (โชนัมจู, 2563, น. 135) นอกจากนี้ เกิดการเปลี่ยนบทบาททางเพศสถานะ ผู้หญิงกลายเป็นคู่แข่งในการเป็นผู้หารายได้กับผู้ชายโดยเฉพาะหลังวิกฤตเศรษฐกิจเอเชีย เช่น ตัวละครโอมิซุก มารดาของตัวละครคิมจียองเป็นผู้หารายได้หลัก เมื่อสามีเกษียณก่อนกำหนด เธอกล่าวว่า 'ฉันเป็นต้นคิดกิจการร้านโจ๊กเป็นคนซื้ออาร์ทเมนต์' เพื่อสนับสนุนการศึกษาของบุตรทั้งสามคน (โชนัมจู, 2563, น. 93)

อย่างไรก็ตาม ผู้หญิงถูกเลือกปฏิบัติทางวาจาในสถานที่ทำงานโดยเฉพาะเมื่อแต่งงาน มีบุตร (Dewi et al, 2022) ซึ่งสอดคล้องกับวรรณกรรม กล่าวคือ ตัวละครคิมจียอง เธอถูกปฏิเสธการเข้าที่มวางแผนโดยหัวหน้าแผนกชายให้เหตุผลของการเลือกพนักงานชายว่า 'เป็นเรื่องยากที่จะทำโครงการระยะยาวควบคู่ไปกับชีวิตสมรส ยิ่งถ้ามีลูกให้เลี้ยงด้วยยิ่งแล้วใหญ่' (โชนัมจู, 2563, น. 127) อีกทั้งเธอประสบปัญหาช่องว่างทางเงินเดือน (Gender Wage gap) กับเพื่อนร่วมงานชายซึ่งไม่พอใจสิทธิพิเศษของ การเข้างานช้า 30 นาที เขากล่าวว่า 'บริษัทเราเลิกงานปุ๊บกลับบ้านปั๊บที่ไหน ยังไงก็เท่ากับซุบมือเปิบไปสามสิบนาที' (โชนัมจู, 2563, น. 142)

บริบทจากวรรณกรรมประกอบกับการขับเคลื่อนโดยใช้วาทกรรม ประสบการณ์ร่วมและเสียงของผู้หญิง ส่งผลให้ผู้ชายเกลียดกลัวผู้หญิง รวมกลุ่มต่อต้าน เรียกร้องสิทธิผ่านวาทกรรมและเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนของผู้หญิงในประเด็นความเสมอภาคทางเพศสถานะและประเด็นเพศสถานะสำคัญที่สะท้อนผ่านการขับเคลื่อน 'Escape the

Corset', '4B' และ 'METOO' รวมถึงการต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Confucian Patriarchal Family) อีกทั้งเกิดวรรณกรรมต่อต้านเรื่อง 'Kim Ji-Hoon, Born 1990' (Shin, 2021; Capelos, Nield and Salmela, 2023) นำเสนอการถูกเลือกปฏิบัติย้อนกลับของผู้ชายและการถูกเหยียดเพศโดยผู้หญิงซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากการตั้งคำถามต่อการถูกบังคับเกณฑ์ทหารของผู้ชาย แต่ผู้หญิงกลับได้รับการยกเว้นประกอบกับความคาดหวังต่อผู้ชายในฐานะหัวหน้าครอบครัวซึ่งมีหน้าที่จ่ายค่าเช่าบ้าน ดังนั้น ผู้หญิงเอาเปรียบผู้ชายทางการเงินโดยเฉพาะเมื่อแต่งงาน มีบุตร (Lee, 2018a)

โดยสรุป ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมต่อการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ที่ใช้วาทกรรมและประสบการณ์ร่วมและเสียงของผู้หญิงขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะซึ่งมีความสอดคล้องกับประสบการณ์ของตัวละครในวรรณกรรมโดยเฉพาะประเด็นการถูกเลือกปฏิบัติของผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตร อีกทั้งต่อต้านผู้ที่มีแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงซึ่งต่อต้านทั้งวรรณกรรมและผู้สืบทอดแนวคิดสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน ดังนั้น วรรณกรรมส่งผลให้เกิดพลวัติการขับเคลื่อนระหว่างผู้ชายและผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปีภายใต้สงครามเพศสถานะ เนื่องจากเกิดความตระหนักต่อการขับเคลื่อนประเด็นเพศสถานะร่วมกับการขับเคลื่อน Escape the Corset', '4B' และ 'METOO' รวมถึงการต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ (Confucian Patriarchal Family) มากขึ้นโดยสมาชิกหลักที่เป็นนักกิจกรรมแนวสตรีนิยมซึ่งเป็นหนึ่งในผู้อ่านหญิงที่ได้รับอิทธิพลจากวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82

6. สรุปและอภิปรายผล

วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 สะท้อนความสำคัญของวาทกรรม 'เพราะเราทุกคนคือคิมจียอง' (โซนัมจู, 2563, น. 191) ดังนั้น ภาพสะท้อนของสงครามเพศสถานะในวรรณกรรมผ่านบริบท เหตุการณ์ บทสนทนาและประสบการณ์ของตัวละคร

โดยเฉพาะตัวละครคิมจียองสอดคล้องกับปรากฏการณ์เพศสถานะและการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้

ภาพสะท้อนของวรรณกรรมสอดคล้องกับประเด็นการขับเคลื่อนแนวสตรีนิยม แนวถอนรากถอนโคนของประเทศเกาหลีใต้ที่ต้องการปลดปล่อยผู้หญิงจากการถูกกดทับของผู้ชายภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อทั้งในพื้นที่ภายในบ้านและสถาบันทางสังคมซึ่งเป็นพื้นที่สาธารณะ ค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น กล่าวคือนางโคซุนบุน คุณย่าของตัวละครคิมจียองกล่าวกับมารดาของตัวละครคิมจียองซึ่งเป็นลูกสะใภ้ว่า ‘จะอย่างไร ข้าก็มีลูกชายตั้งสี่คน ทุกวันนี้ข้าได้กินข้าวปลาอาหารร้อนที่ลูกชายหุงหาให้ได้นอนบนพื้นอุ่นใกล้ช่องใส่ฟันที่ลูกชายเตรียมให้ ดังนั้น ถึงอย่างไร ก็ต้องมีลูกชายให้ได้สักสี่คน นั่นละถึงจะดี’ และ ‘เอ็งต้องมีลูกชายนะ ต้องมีลูกชายให้ได้ ต้องมีลูกชายสักสองคน’ (โซนมัจู, 2563, น. 30-31) โดยบริบทสังคมช่วงที่ตัวละครคิมจียองเกิด ค.ศ.1982 การเอาเด็กในครรภ์ออกด้วยเหตุผลทางการแพทย์ถูกกฎหมาย เป็นเรื่องเปิดเผยจนราวกับว่า ‘เพราะได้ลูกสาว’ กลายเป็นอีกเหตุผลหนึ่งทางการแพทย์เช่นกัน (โซนมัจู, 2563, น. 32-33) และกรณีที่เธอถูกอำนาจปิตาธิปไตยของผู้ชายรุ่นก่อนหรือผู้ชายรุ่นบิดากดทับในสถานที่ทำงาน เธอถูกบังคับให้หนึ่งใกล้ลูกค้ายที่มีตำแหน่งสูงและถูกเลือกปฏิบัติทางวาจาว่า ‘ประตูต้องมีผู้รักษาถึงจะยิงได้มีรสชาติ ถ้าโลกเรามีผู้หญิงที่ไม่เคยลองสักครั้ง ก็ยอมไม่มีผู้หญิงที่เคยลองแค่ครั้งเดียว’ (โซนมัจู, 2563, น. 121) และ ‘คนรุ่นคิมจียอง พูดทำนองว่า ‘มีบุตรคนแรกเป็นผู้หญิงก็ร้อนใจไปจนกว่าจะรู้เพศที่แน่นอนของบุตรคนที่สอง’ และ ‘พอมีบุตรชายจึงสู้น้าพ่อแม่สามีได้อย่างผ่าเผย’ หรือ ‘พอรู้ว่าเด็กในท้องเป็นบุตรชายก็กลัซื้ออาหารแพง ๆ มากินเต็มคราบ’ (โซนมัจู, 2563, น. 145) ที่สำคัญ ตัวละครคิมจียองถูกเลือกปฏิบัติจากญาติผู้หญิงฝ่ายสามีซึ่งถูกปลูกฝังค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ พวกเขาหาสาเหตุของการที่ตัวละครคิมจียองยังไม่มีบุตรโดยสรุปว่า ‘ตัวละครคิมจียองคือสาเหตุของปัญหา’ กล่าวคือ ‘เธออายุมาก มือเย็น แสดงว่าเลือดไหลเวียนไม่ดี ผอมแห้งเกินไป มีสิ่วตรงกลางแสดงว่ามดลูกไม่ดี’ (โซนมัจู, 2563, น. 137) สะท้อนการให้ความสำคัญกับผู้หญิงเฉพาะเครื่องเพศและความบริสุทธิ์เป็นคุณสมบัติสำคัญซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อที่ถูกปลูกฝังมาตั้งแต่สมัยสงครามเกาหลี (Jones, 2006)

ภาพสะท้อนของวรรณกรรมสอดคล้องกับการขับเคลื่อน 'Escape the Corset' ซึ่งกลุ่มสตรีนิยมรุ่นใหม่ขับเคลื่อนทั้งในพื้นที่สาธารณะและพื้นที่สื่อโซเชียลมีเดีย ส่วนบุคคล (Shin and Lee, 2022) กล่าวคือ มีการต่อต้านของนักเรียนหญิง เพื่อนของตัวละครคิมจียองต่อระเบียบการแต่งกายโดยการตั้งคำถามว่า 'แล้วครุฑคิดว่านักเรียนหญิงไม่ชอบเล่นกีฬาหรือคะ ก็เพราะต้องใส่ทั้งกระโปรง ไหมจะถุงนอนกับรองเท้านักเรียน รุ่มร่ามจนเล่นไม่ได้ต่างหาก' เธอถูกลงโทษให้นั่งยองเดินท่าเปิด เธอไม่ยอมจับชายกระโปรงไว้ และกล่าวว่า 'ก็จะได้เห็นกันชัด ๆ เต็มสองตาเสียทีไงว่า แต่งตัวแบบนี้ มันลำบากแค่ไหน' (โชन्हมจู, 2563, น. 59-60) สะท้อนการต่อต้านบรรทัดฐานความเป็นหญิงที่สังคมกำหนด และการถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะตั้งแต่วัยเรียนซึ่งการตรวจริบายของนักเรียนหญิงเข้มงวดกว่านักเรียนชายเป็นเรื่องปกติ

ภาพสะท้อนของวรรณกรรมสอดคล้องกับการขับเคลื่อน '4B' กล่าวคือ ตัวละครคิมจียองไม่สามารถหลีกเลี่ยงการมีความสัมพันธ์กับเพศตรงข้ามและได้รับผลกระทบด้านลบหลังการแต่งงาน มีบุตรโดยเฉพาะการเป็นแม่บ้านเต็มตัว มีหน้าที่ทำงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรโดยบริบทสังคมลดคุณค่าของแรงงานแม่บ้านและผู้หญิงที่ทำงานนอกบ้านใช้สิทธิการลาคลอด ลาเลี้ยงบุตรไม่มาก ส่วนมากเลือกลาออกจากงาน ทำงานบ้านและเลี้ยงบุตรเช่นเดียวกับตัวละครคิมจียอง เธอส่งบุตรสาวเข้าศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อนซึ่งตามสถิติ 'แม่บ้านที่ต้องดูแลลูกเล็กอายุ 0-2 ขวบ มีเวลาว่างประมาณวันละสี่ชั่วโมงสับนาที่ ส่วนแม่บ้านที่เพิ่งส่งลูกเข้าศูนย์รับเลี้ยงเด็กก่อน มีเวลาว่างประมาณวันละสี่ชั่วโมงยี่สิบห้า นาที' (โชन्हมจู, 2563, น. 160) และ เธอพยายามหางานเพื่อหารายได้จ่ายค่าบ้าน ค่าเล่าเรียนบุตร โดยงานที่แม่ลูกอ่อนทำมากที่สุด คือ งานพิเศษ เช่น แคชเชียร์ พนักงานเสิร์ฟ พนักงานรับโทรศัพท์ พนักงานดูแลบำรุงเครื่องกรองน้ำ เป็นต้น และเรื่องจริง คือ ผู้หญิงที่ลาออกจากงานกว่าครึ่งหางานใหม่ไม่ได้ไม่นานเกินห้าปี และเงื่อนไขการจ้างงานโดยเฉพาะระดับการศึกษาไม่สอดคล้องกับงานที่ทำ (M-Curve) (Park, 2024) ที่สำคัญ ลูกจ้างหญิงที่เป็นแม่ลูกอ่อนเช่นเดียวกับตัวละครคิมจียองจบปริญญาตรี เธอสนใจทำงานนั้น เนื่องจากค่าแรงต่อเดือน การไม่ต้องเสียค่าจ้างพี่เลี้ยง สามารถฝากบุตรไว้ที่ศูนย์รับเลี้ยงเด็กได้ รวมถึงเป็นงานที่ทำควบคู่กับงานบ้านและเลี้ยงดูบุตรได้ (โชन्हมจู, 2563, น. 161-165) สะท้อน การผลิตซ้ำบทบาทภรรยาและมารดาที่ดีซึ่งสอดคล้องกับค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อที่ผู้หญิงตกเป็นรองและไม่มีความจำเป็นในฐานะปัจเจกบุคคล รวมถึงการเลือกใช้นามสกุล

ของบุตรตามบิดา แม้ยกเลิกระบบหัวหน้าครอบครัว แต่ตัวละครคิมจียองกังวลและปฏิบัติตามค่านิยมมากกว่ากฎหมายและมีความคิดว่า ‘ตกลงระบบกฎหมายเปลี่ยนค่านิยม หรือค่านิยมเปลี่ยนระบบกฎหมายกันแน่’ (โซนมัจู, 2563, น. 136)

ภาพสะท้อนของวรรณกรรมสอดคล้องกับการขับเคลื่อน ‘METOO’ กล่าวคือสังคมของตัวละครคิมจียองในวัยมัธยมปลายเป็น ‘สังคมเต็มไปด้วยคนจิตวิปลาส ทั้งบนรถประจำทางและรถไฟใต้ดิน มีมือไม้ насоสสัยโอบเนี่ยน ๆ ผ่านบั้นท้ายหรือหน้าอกจำนวนไม่น้อย มีพวกที่เห็นคามชอบยีนเบียดดูไถ่ตัวเองกับต้นขาหรือหลังของสาว ๆ การแตะอึ่งของรุ่นพี่ผู้ชายตามสถาบันกวตวิชา โบสถ์ หรือที่ตีวพิเศษซึ่งทำเนี่ยน แตะไหล่ ไล่หลังคอ เหล่มองคอเสื้อย้วยหรือแอบมองส่องลอดกระดุมเสื้อชี้ต ทว่าพวกเธอได้แต่หาทางหลบ ไม่สามารถกริตร้องไวววายสักครั้ง’ แม้แต่ที่โรงเรียน ครูผู้ชาย จงใจหยิกเนื้อด้านในท่อนแขน ตีก้นหรือลูบหลังตรงสายยกทรง และเพื่อนของเธอที่ทำงานพิเศษที่ร้านกาแฟถูกทะเลมจากลูกค้าและนายจ้างที่ใช้เรื่องการแต่งกายกับการวางตัวในที่ทำงานเป็นข้ออ้างและใช้ค่าแรงเป็นดั่งสิ่งค้าประกันเพื่อหาเศษหาเลยลูกจ้างสาว (โซนมัจู, 2563, น. 68-69) รวมถึงประสบการณ์การถูกคุกคามทางเพศบนรถโดยสารสาธารณะของตัวละครคิมจียองและการติดตั้งกล้องแอบถ่ายในสถานที่ทำงานของเธอซึ่งกล่าวถึงตัวบทจากวรรณกรรมไปในส่วนของผลการศึกษ่าข้างต้น ที่สำคัญ วรรณกรรมสะท้อนบริบทสังคมที่กระทำความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิงเป็นเรื่องปกติตั้งแต่วัยเรียนจนถึงวัยทำงานและแต่งงานโดยผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อไม่สามารถเปล่งเสียงและผู้กระทำผิดชายไม่ได้รับโทษหรือสำนึกในการกระทำของตน

ภาพสะท้อนของวรรณกรรมสอดคล้องกับการต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบขงจื้อ กล่าวคือ การตัดสินใจมีบุตรสาวเพียงหนึ่งคนของตัวละครคิมจียองซึ่งแตกต่างจากบริบทสมัยมารดาของเธอ เธอต่อต้านค่านิยมการมีบุตรชายมากกว่า (Son Preference) อีกทั้งแสดงเสียงเป็นมารดาเพื่อต่อต้านบทบาทภรรยาและมารดาที่ดีในเทศกาลไหว้บรรพบุรุษประจำปี (โซนมัจู, 2563, น. 22-23) ซึ่งการใช้กลยุทธ์ความเงียบ (Silencing) ดังกล่าวเป็นหนึ่งในกลยุทธ์สำคัญของนักสตรีนิยมเงียบ (Quiet Feminism) ซึ่งเป็นผู้หญิงรุ่นใหม่ (Younger Feminist) และเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนโดยเฉพาองค์กร ‘MEGALIA’ และ ‘WOMAD’ ในปัจจุบัน พวกเธอขับเคลื่อนประเด็นเนื้อตัวร่างกาย ประเด็นเพศสถานะ ประเด็นสตรีนิยมและ

ประเด็นการถูกกดทับภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื้อเพื่อปลดปล่อยผู้หญิงจากการตกเป็นรองและมีอำนาจในฐานะองค์ประธานโดยเฉพาะการพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจซึ่งวาทกรรมหลักในวรรณกรรมและในสังคมเกาหลีใต้ ทั้งวาทกรรมผู้หญิงกิมจิ ผู้หญิงเต๋าเจี้ยว แมลงปรสิต แมลงมารดา และนางปลิง สะท้อนความหมายในประเด็นดังกล่าว

ผู้วิจัยใช้ทฤษฎีสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนและทฤษฎีการขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ (Jones, 2006; Flynn, 2011) วิเคราะห์ผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมในประเทศเกาหลีใต้ ซึ่งทั้งสองทฤษฎีสอดรับกับวรรณกรรมและพลวัตของการขับเคลื่อน ทั้งผู้ขับเคลื่อน แนวคิด กลยุทธ์ ยุทธวิธีและประเด็น กล่าวคือ ผู้ขับเคลื่อนเป็นคนวัย 20 ถึง 30 ปี มีการศึกษาระดับตติยภูมิหรือในระดับมหาวิทยาลัยและสามารถพึ่งพาตนเองทางเศรษฐกิจ ขับเคลื่อนประเด็นสตรีนิยม ประเด็นเพศ เพศสถานะและเพศวิถี รวมถึงประเด็นเนื้อตัวร่างกายเป็นสำคัญ

การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่แตกต่างจากการขับเคลื่อนทางสังคมทั่วไป ซึ่งผู้ขับเคลื่อนเป็นกลุ่มคนชายขอบ ทั้งแรงงาน นักเรียน นักศึกษา ขับเคลื่อนประเด็นสิทธิแรงงาน ชนชั้น และมีการประท้วงในพื้นที่สาธารณะซึ่งแตกต่างจากการใช้กลยุทธ์การสะท้อนกลับ (Mirroring) ขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ที่สำคัญ คือ การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ขับเคลื่อนโดยใช้ทั้งพื้นที่สาธารณะ พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ และพื้นที่สื่อโซเชี่ยลมีเดีย ส่งผลต่อพลวัตการขับเคลื่อนโดยเฉพาะปรากฏการณ์การถูกฆาตกรรมเนื่องจากเป็นผู้หญิงที่สถานีรถไฟใต้ดินทางออก 10 เมื่อปี ค.ศ.2016 ที่ใช้การขับเคลื่อนทั้งการติดโปสเตอร์บูชาความสนับสนุนผู้หญิงที่ตกเป็นเหยื่อ ต่อต้านความรุนแรงที่เกิดจากความเกลียดกลัวผู้หญิง ร่วมกับการเวียนวาทกรรมสนับสนุนในพื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ซึ่งเป็นแรงกระตุ้นให้องค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ออกมาขับเคลื่อนอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน (Lee, 2016; Kim, 2021a) โดยมีองค์กรต่อต้าน 'ILBE' รวมถึงองค์กรเรียกร้องสิทธิผู้ชายอื่น ๆ ซึ่งใช้พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์เป็นหลัก เป็นกลุ่มศัตรูสำคัญของสององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนดังกล่าว

ผลกระทบทางสังคมทั้งสี่ด้านของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ สะท้อนอิทธิพลของ

วรรณกรรมต่อการสร้างความตระหนักรู้ถึงการคงอยู่ของสงครามเพศสถานะ การผลิตซ้ำบทบาทภรรยาและมารดาที่ดี (Good Wife Wise Mother) ตามการถูกปลูกฝัง ค่านิยมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อ (เด่นพงษ์ แสงคำ, 2564; วิรินทร์ อ่างคำ และศิริพร ดาบเพชร, 2565) ซึ่งเป็นประเด็นขับเคลื่อนสำคัญและต่อเนื่องตั้งแต่ผู้หญิงรุ่นก่อนจนถึงผู้หญิง รุ่นปัจจุบันสะท้อนผลกระทบด้านลบที่ผู้หญิงได้รับ รวมถึงการคงอยู่และความรุนแรงของ แนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิง ความรุนแรงเพื่อต่อต้านผู้หญิง อีกทั้งสะท้อนประเด็นการเลือก ปฏิบัติทางเพศสถานะเนื่องจากเป็นผู้หญิงทั้งพื้นที่ภายในบ้านและสถาบันทางสังคม ส่งผลให้เกิดพลวัตการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนร่วมกับการขับเคลื่อน ‘Escape the Corset’, ‘4B’, ‘METOO’ และการต่อต้านรูปแบบครอบครัวปิตาธิปไตยแบบ ขงจื๊อ (Confucian Patriarchal Family) ในปัจจุบัน อย่างไรก็ตาม เมื่อถูกนำไปดัดแปลง เป็นรูปแบบภาพยนตร์เมื่อปี ค.ศ.2019 ตัวละครคิมจียองถูกนำเสนอบทบาทมารดา ผู้ประพันธ์ (Mommy Blogger) ซึ่งขัดแย้งกับบริบทของวรรณกรรมที่นำเสนอภาพผู้หญิง ในอุดมคติและยอมรับการรับภาระสองเท่า การผลิตซ้ำบทบาททางเพศสถานะหรือนโยบายสนับสนุนการเกิด (Pronatalist) ของรัฐบาล (Jones, 2006; Yoon, 2017) ตั้งแต่ สมัยที่ผู้หญิงเกาหลีใต้เริ่มขับเคลื่อนทางสตรีนิยมเมื่อทศวรรษ 1980 จนถึงปัจจุบัน

ข้อค้นพบในส่วนของผลกระทบทางสังคมต่อผู้อ่านหญิงที่สมาทานแนวคิด สตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาประเด็นสังคมปิตาธิปไตยกับ ตัวบท วาทกรรมหรือปรากฏการณ์เพศสถานะทั้งการถูกเลือกปฏิบัติเนื่องจาก เป็นผู้หญิงและความไม่เสมอภาคทางเพศสถานะในวรรณกรรม เนื่องจาก ผู้หญิงตระหนักรู้ถึงการถูกเลือกปฏิบัติทางเพศสถานะในชีวิตประจำวันผ่านประสบการณ์ของตัวละครคิม จียองและงานวิจัยข้างต้นสะท้อนประเด็นดังกล่าว

ข้อค้นพบในส่วนของผลกระทบทางสังคมต่อปรากฏการณ์เพศสถานะในสังคม เกาหลีใต้สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาประเด็นอาการทางจิตของตัวละครคิมจียองที่ สะท้อนผ่านการเลียนแบบเป็นมารดาและรุ่นพี่ผู้หญิงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์ ความเงียบ (Silencing) (Yang, 2022) เนื่องจากวรรณกรรมส่งผลให้ผู้หญิงกล้าออกมาพูด (Speak out) ประสบการณ์การถูกล่วงละเมิดทางเพศซึ่งถูกตีตราว่าเป็นผู้หญิงบ้า (Madwoman) เช่นเดียวกับตัวละครคิมจียอง แต่การออกมาพูดส่งผลให้เปลี่ยนมุมมอง

เพศสถานะดังกล่าวให้ผู้หญิงกลายเป็นผู้กล้าหาญ (Whistleblower) (Larsen, 2018; Lee, 2018a; Shin, 2020)

ข้อค้นพบในส่วนของผลกระทบทางสังคมต่อสถาบันทางสังคมสอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาประเด็นสังคมปิตาธิปไตยกับตัวบทในวรรณกรรม เนื่องจาก ศึกษาริบทของปัญหาอัตราการเกิดต่ำซึ่งส่งผลกระทบต่อผู้หญิงที่แต่งงาน มีบุตรโดยเฉพาะอัตราการมีส่วนร่วมทางเศรษฐกิจซึ่งส่งผลต่อการแก้ไขกฎหมาย ส่วนหนึ่งมาจากการตระหนักรู้ของนักการเมืองและผู้อ่านชาย แม้ผลิตซ้ำบทบาทภรรยาและมารดาที่ดีโดยยกย่องความเป็นมารดาของผู้หญิง (Lee, 2024a; Lee, Yi and Park, 2025)

ข้อค้นพบในส่วนของผลกระทบทางสังคมต่อการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' สอดคล้องกับงานวิจัยที่ศึกษาประเด็นการขับเคลื่อนแนวสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้ซึ่งใช้พื้นที่สื่อสังคมออนไลน์ พื้นที่สื่อโซเชี่ยลมีเดีย กลยุทธ์การสะท้อนกลับทางวาทกรรม ประสบการณ์ร่วม และเสียงของผู้หญิงเป็นสำคัญภายใต้การขับเคลื่อนทางสังคมรูปแบบใหม่ของผู้หญิงวัย 20 ถึง 30 ปี ที่สำคัญ คือ การเกิดกลุ่มผู้ต่อต้านชายที่สมาทานแนวคิดเกลียดกลัวผู้หญิงซึ่งส่งผลกระทบต่อพลวัตของสงครามเพศสถานะตั้งแต่หลังพินคินแนวคิดสตรีนิยมเมื่อปี ค.ศ.2015 จนถึงปัจจุบัน (Kim, 2021b; Chan, 2023; Jung, 2024)

โดยสรุป วรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 สะท้อนสังคมเกาหลีใต้โดยมีผู้หญิงเป็นองค์ประฐาน สะท้อนเสียง ประสบการณ์ร่วมโดยใช้กลยุทธ์ความเงียบ (Silencing) สะท้อน การถูกกดทับภายใต้สังคมปิตาธิปไตยแบบขงจื๊อตั้งแต่เกิดจนถึงแต่งงาน มีบุตร และส่งผลกระทบต่อพลวัตการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศที่ให้ความสำคัญกับผู้ชายอย่างมากซึ่งส่งผลกระทบด้านลบต่อการขับเคลื่อนของนักกิจกรรมแนวสตรีนิยมที่มีเพศสถานะตรงกับเพศกำเนิดหญิง เป็นสมาชิกขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' รวมถึงนักสตรีนิยมเงียบ (Quiet Feminism) ภายใต้สงครามเพศสถานะ (Gender War) ที่สำคัญ บทความวิจัยเรื่องผลกระทบทางสังคมของวรรณกรรมเรื่องคิมจียองเกิดปี 82 ต่อการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนในประเทศเกาหลีใต้เติมเต็มประเด็นที่เป็นช่องว่าง สะท้อนการควมแน่นของการขับเคลื่อนทางสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคนซึ่งส่ง ผลกระทบทางสังคมสี่ด้าน กล่าวคือ ผลกระทบทางสังคมต่อผู้อ่านหญิงที่สมาทานแนวคิดสตรีนิยมแนวถอน

รากถอนโคน ต่อปรากฏการณ์เพศสถานะ ต่อสถาบันทางสังคมและการขับเคลื่อนขององค์กรสตรีนิยมแนวถอนรากถอนโคน 'MEGALIA' และ 'WOMAD' ภายใต้บริบททางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ศาสนาและเพศสถานะในประเทศเกาหลีใต้ร่วมสมัย

รายการอ้างอิง

- โซนี่มู. (2563). *คิมจียองเกิดปี 82* (ตรองสิริ ทองคำใส, แปล). กรุงเทพฯ: โอ.เอส. พรีเมียมติ้ง เอ็นเตอร์เทนเมนต์.
- เตนพงษ์ แสนคำ. (2564). บทวิเคราะห์ว่าด้วยจารีตและมนุษยธรรมในปรัชญาของขงจื้อ. *วารสารสังคมศาสตร์ปัญญาพัฒนา*, 3(2), 35-52.
- วิรินทร์ อ่างคำ และ ศิริพร ตาบเพชร. (2565). 'เฟมินิสต์ ปีตาริปไทย: ความขัดแย้งระหว่างเพศในสังคมเกาหลีใต้.' ใน คณะกรรมการดำเนินงาน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร (บ.ก.), รายงานสืบเนื่องจากการประชุมวิชาการระดับชาติ SMARTS ครั้งที่ 11 "New Normal, New Thinking, New Challenges". (น. 242-234). คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- Bavoleo, B. I., & Chaure, D. (2020). Korean Cyberfeminism: emergence, characteristics and results. *Anuario en Relaciones Internacionales del IRI*, 2020.
- Beauvoir, Simone de. (2009). *The Second Sex*. (Borde and Malovany-Chevallier, Trans.). New York: Vintage Classics.
- Capelos, T., Nield, E., & Salmela, M. (2023). Narratives of Success and Failure in Ressentiment: Assuming Victimhood and Transmuting Frustration among Young Korean Men. *Social Sciences*, 12(5), 259. <https://doi.org/10.3390/socsci12050259>

- Chan, Mandy Mun Yee. (2023). Unveiling Gender Polarization: The Rise of Right-Wing Populism and Anti-Feminism Sentiments 'Among Idaenam. *Korea Journal*, 63(4), 226–260. DOI : 10.25024/kj.2023.63.4.226
- Choi, S. won, Yellow Horse, A. J., & Yang, T. C. (2018). Family policies and working women's fertility intentions in South Korea. *Asian Population Studies*, 14(3), 251–270. <https://doi.org/10.1080/17441730.2018.1512207>
- Choi, Ga-Young. (2018). *After Irene mentioned, sales of 'Kim Ji-Young, Born in 82' increased by 104%*. Retrieved 12 March 2024, from https://www.ytn.co.kr/_ln/0103_201803211555068084
- Chun, Heeran and Gupta, Monica Das. (2009). Gender Discrimination in Sex Selective Abortions and Its Transition in South Korea. *Women's Studies International Forum*, 32(2), 89-97. <http://dx.doi.org/10.1016/j.wsif.2009.03.008>
- Dewi, Maya Kurnia and Pratama and Mochamad Rizqi Adhi. (2022). Inequalities at Workplace toward Female Workers in Cho Nam-Joo's Kim Ji-Young, Born 1982. In Heru Prasetyono Ardi, S.S. (Eds.), *International Seminar Current Issues and Opportunities in Linguistics, Literature, Culture and Arts Studies in The New Normal*. (pp. 274-281). Faculty of Foreign Languages, Universitas Mahasaraswati Denpasar.
- Eagly, Alice H. and Wood, Wendy. (2012). Social Role Theory. In Van Lange, Paul A. M., Kruglanski, Arie W., Higgins, E. Tory (Eds.), *Handbook of Theories of Social Psychology Volume 2*. (pp. 458-497). London: SAGE Publications Ltd.
- Firestone, Shulamith. (1970). *The dialectic of sex: the case for feminist revolution*. New York: Morrow.
- Flynn, I Simone. (2011). New Social Movement Theory. In Salem Press (Ed.), *Sociology Reference Guide Theories of Social Movements Sociology*

- Reference Guide: Theories of Social Movements*. (pp. 88-98). New Jersey: Salem Press.
- Friedan, Betty. (1997). *Feminine Mystique*. London: W. W. NORTON & COMPANY New York.
- Herz, M., & Johansson, T. (2015). The Normativity of the Concept of Heteronormativity. *Journal of Homosexuality*, 62(8), 1009–1020. <https://doi.org/10.1080/00918369.2015.1021631>
- Hu, Elise. (2020). *South Korean Bestseller 'Kim Ji-Young, Born 1982' Gives Public Voice to Private Pain*. Retrieved 14 March 2024, from <https://www.npr.org/2020/04/19/835486224/south-korean-bestseller-kim-jiyoung-born-1982-gives-public-voice-to-private-pain>
- Hwang, S. (2022). Borderline society and 'rebellious mourning': the case of South Korean feminist activism. *Studies in Theatre and Performance*, 42(1), 32–46. <https://doi.org/10.1080/14682761.2021.1874106>
- Im, Eun-Byel. (2018). *Feminist book 'Kim Ji-Young, Born 1982 becomes million sellers*. Retrieved 12 March 2024, from <http://www.koreaherald.com/view.php?ud=20181128000683>
- Jang, Jung Moon. (2013). *The Relationship between The Unemployment Rate and The Birth rate in Korea*. (Undergraduate). Carnegie Mellon University. Retrieved from <https://kilthub.cmu.edu/ndownloader/files/24325529>
- Jeong, Eui Sol. (2020). *Troll Feminism: The Rise of Popular Feminism in South Korea*. (Doctoral Dissertation). United Kingdom. University of York. Retrieved from https://etheses.whiterose.ac.uk/28959/1/Jeong_203045590.pdf
- Jones, Nicola Anne. (2006). The Korean Women's Movement: from Minjung Feminism to Gender Mainstreaming. In Jones, Nicola Anne (Ed.), *Gender and the Political Opportunities of Democratization South Korea*. (pp. 45-66). New York: PALGRAVE MACMILLANT.

- John, J. V. (2015). Globalization, National Identity and Foreign Policy: Understanding 'Global Korea'. *The Copenhagen Journal of Asian Studies*, 33(2), 38-57. DOI:10.22439/cjas.v33i2.4965
- Judy Bae, Joo-Ae. (2024). *Listening to "Silence": Alternative Modes of Communication in Korean and Korean American Women's Literature*. (Doctoral Dissertation). Ontario. Western University.
- Jung, G., & Moon, M. (2024). "I Am A Feminist, But..." Practicing Quiet Feminism in the Era of Everyday Backlash in South Korea. *Gender & Society*, 38(2), 216-243. <https://doi.org/10.1177/08912432241230557>
- Jung, H., Jang, H. (2024). A Consensual Qualitative Study on The Conflict of "Escape the Corset" within The Group of Korean Feminist Women in Their 20s. *Current Psychology*, 43, 21883–21901. <https://doi.org/10.1007/s12144-024-05930-9>
- Jung, Kyung Ja. (2024). "Gender Wars" and Populist Politics in South Korea. *Women's Studies International Forum*, 104, 1-8. <https://doi.org/10.1016/j.wsif.2024.102915>
- Ju, Na Jeong. (2009). *Lee Wants More Communication with Women*. Retrieved 14 May 2024, from <https://www.koreatimes.co.kr/southkorea/20090901/lee-wants-more-communication-with-women>
- Kim, E.HW., Cheung, A.KL. (2019). The Gendered Division of Household Labor over Parenthood Transitions: A Longitudinal Study in South Korea. *Population Research and Policy Review*, 38, 459–482. <https://doi.org/10.1007/s11113-018-09508-9>
- Kim, Il-Yeong and Lee, Da Hyun. (n.d.). South Korean Gender Ideology in Kim Ji-Young, Born 1982: Childbirth, Career Break and Women's Empowerment. English Language and Literature. *Sungkyunkwan University*. Retrieved from <https://skb.skku.edu/bk21english/achievement/academic02.do?mode=download&articleNo=113205&attachNo=83684>

- Kim, Jin Sook. (2021a). Sticky Activism: The Gangnam Station Murder Case and New Feminist Practices against Misogyny and Femicide. *Journal of Cinema and Media Studies*, 60(4), 37-60. <https://doi.org/10.1353/cj.2021.0044>
- Kim, Jin Sook. (2021b). The Resurgence and Popularization of Feminism in South Korea: Key Issues and Challenges for Contemporary Feminist Activism. *Korea Journal*, 61(4), 75–101. DOI:10.25024/kj.2021.61.4.75
- Kim, Ji Min. (2024a). Misogyny and Gender Conflicts in South Korea. *Communications in Humanities Research*, 44(1), 19-28. DOI: 10.54254/2753-7064/44/20240118
- Kim, Min Jeong. (2024b). Online Gender-based Hate Speech in South Korea. *International Review of Law, Computers & Technology*, 38(2), 140-149. <https://doi.org/10.1080/13600869.2023.2295093>
- Kim, Young Mi. (2021). Mirroring Misogyny in Hell Choson. 'MEGALIA', 'WOMAD, and Korea's Feminism in the Age of Digital Populism. *European Journal of Korean Studies*, 20(2), 101-134. DOI:10.33526/EJKS.20212002.101
- Koo, Jeong-Woo, Suh, Chan S., Chung, Jin Won, Sohn, Kyung-Ah and Han, Kyungsik. (2024). The hatred of all against all? Evidence from online community platforms in South Korea. *PLOS ONE*, (May, 2024), 1-17. <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0300530>
- Koo, Ji Hae. (2020). South Korean Cyberfeminism and Trolling: The Limitation of Online Feminist Community 'WOMAD' as Counterpublic. *Feminist Media Studies*, 20(6), 831-846.
- Koreaboo. (2018). 5 Celebs Who've also read the feminist book that caused Irene's controversy. Retrieved 13 July 2024, from <https://www.koreaboo.com/lists/5-celebs-whove-also-read-feminist-book-caused-irenes-controversy/>

- Lama, Phurba Lhamu. (2024). *Analyzing The Perception of Young Koreans towards Radical Feminism and Their Anti-Feminist Sentiments*. (Master's Thesis). Finland. University of Turku.
- Larsen, Chris. (2018). #METOO in South Korea - A Comparative Analysis of Feminist Perspectives in A Cultural Context. *International Journal of Foreign Studies*, 11(2), 29-39. <http://dx.doi.org/10.18327/ijfs.2018.12.11.39>
- Lee, Claire. (2016). *[From the Scene] Korean Women Respond to Gangnam Murder Case*. Retrieved 13 June 2024, from <https://www.koreaherald.com/view.php?ud=20160519000691>
- Lee, Claire. (2018a). *Feminist novel becomes center of controversy in South Korea*. Retrieved 15 July 2024, from <https://www.koreaherald.com/article/1627626>
- Lee, Don S. (2018b). Portfolio Allocation as the President's Calculations: Loyalty, Copartisanship, and Political Context in South Korea. *Journal of East Asian Studies*, 18(3), 345–365.
- Lee, Ji Eun and Jeong, Eui Sol. (2021). The '4B' movement: Envisioning A Feminist Future with/in A Non-Reproductive Future in Korea. *Journal of Gender Studies*, 30(5), 633-644.
- Lee, Ji Hoon; Yi Hyun Young and Park, Yeon Bin. (2025). *South Korea's policy push springs to life as world's lowest birthrate rises*. Retrieved 13 May 2025, from <https://www.reuters.com/world/asia-pacific/south-koreas-policy-push-springs-life-worlds-lowest-birthrate-rises-2025-02-26/>
- Lee, JY. (2024a). Towards an ethics of pronatalism in South Korea (and beyond). *J Med Ethics* 2025, 51(6), 371–375. <https://doi.org/10.1136/jme-2024-110001>

- Lee, K., & Yang, S. (2024). Radical cyberfeminists as language planners: South Korea's Womad. *Current Issues in Language Planning*, 25(4), 376–393. <https://doi.org/10.1080/14664208.2024.2328390>
- Lee, S. (2024). "I Had My Hair Cut Today to Share #Women_Short Cut_Campaign": Feminist Selfies Protesting Misogyny. *Social Media + Society*, 10(3). <https://doi.org/10.1177/20563051241274667>
- Lee, Won Yun. (2019a). *Responding to Misogyny, Reciprocating Hate Speech – South Korea's Online Feminism Movement: 'MEGALIA'* (Master's Thesis). Massachusetts: Harvard University.
- Lee, Yena. (2019b). Feminist Fans and Their Connective Action on Twitter K-POP Fandom. *Berkeley Undergraduate Journal*, 33(1), 1-35. <https://doi.org/10.5070/B3331044275>
- Manek, Bernadine Grace Alvania. (2023). Confucian Historical Narratives and Misogynic Culture in South Korea. *Journal of Asian Social Science Research*, 5(1), 49-62. <https://doi.org/10.15575/jassr.v5i1.73>
- Oh, K. J. (2016). Women's political participation in South Korea and activist organizations. *Asian Journal of Women's Studies*, 22(3), 338–345. <https://doi.org/10.1080/12259276.2016.1205382>
- Park, Ji Yea. (2024). *Does M-shaped curve still exist? Revealing vivid career trajectory of well-educated women in South Korea*. (Research Report) Kansas State University. Manhattan: New Prairie Press. Retrieved from <https://newprairiepress.org/cgi/viewcontent.cgi?article=4390&context=aerc>
- Park, S. (2025). #MeToo movement in Korean arts & culture sector and gender mainstreaming strategies in cultural policy. *International Journal of Cultural Policy*, 31(1), 51–66. <https://doi.org/10.1080/10286632.2024.2306132>

- Rowland, Robyn and Klien, Renate D. (1990). Radical Feminism: Critique and Construct. In Sneja, Gunew. (Eds.), *Feminist Knowledge (RLE Feminist Theory) Critique and Construct*, (pp. 271-303). London: Routledge.
- Septiani, Samantha and Prihatini, Ella. (2022). K-pop Idol Promoting Feminism in South Korea: A Case from Red Velvet. *IEOM Society International*, (June, 2022), 1872-1879.
- Shin, Ki-Young. (2021). Beyond #WithYou: The New Generation of Feminists and The MeToo Movement in South Korea. *Politics and Gender*, 17(3), 507-513. <https://doi.org/10.1017/S1743923X2100026X>
- Shin, Sarah. (2020). *Kim Ji-Young, Born 1982 Review-South Korean #METOO Bestseller*. Retrieved 14 March 2024, from <https://www.theguardian.com/books/2020/feb/19/kim-jijyoung-born-1982-cho-nam-joo-bestseller-review>
- Shin, Y., & Lee, S. (2022). "Escape the Corset": How a Movement in South Korea Became a Fashion Statement through Social Media. *Sustainability*, 14 (18), 11609. <https://doi.org/10.3390/su141811609>
- Shukla, Seema, Singh, Pavitar Parkash and Garima. (2020). #METOO Movement: Influence of Social Media Engagement on Intention to Control Sexual Harassment against Women. *Journal of Content, Community & Communication*, 12(6), 57-69. DOI: 10.31620/JCCC.12.20/07
- Song, Ho Jin. (2023). Mothers' baking blogs: negotiating sacrificial and postfeminist neoliberal motherhood in South Korea, *Feminist Media Studies*, 23(1), 216-231. <https://doi.org/10.1080/14680777.2021.1944255>
- The Grand Narrative. (2012). *Learning From Korean Family Planning Advertisements of the 1960s-1980s*. Retrieved 17 May 2024, from <https://thegrandnarrative.com/2012/02/16/korean-family-planning/>
- The Nation's Editorial. (2018). *Woman minister battles South Korea's 'birth strike: Gender disparity, long working hours blamed for low birth rate*. Retrieved 5 October 2024, from <https://www.nationthailand.com/perspective/30336804>

- Thong, Rosemarie. (2009). *Feminist Thought: A more comprehensive introduction*. (Third Edition). Colorado: Westview Press.
- Yang, F. (2022). Possession by Devil: Women's Alternative Language; A Feminist Reading of Kim Ji-young, Born 1982. *Feminist Media Studies*, 22(6), 1558–1563. <https://doi.org/10.1080/14680777.2021.1963805>
- Yang, S., & Lee, K. (2022). The intertextuality and interdiscursivity of “mirroring” in South Korean cyberfeminist posts. *Discourse & Society*, 33(5), 671-689. <https://doi.org/10.1177/09579265221096028>
- Yoo, Kwon Mee. (2018). *How feminist book 'Kim Ji-young' became million-seller*. Retrieved 12 March 2024, from <https://www.bing.com/ck/a?!&p=a501b16f61b2244c099b998c1ec929deab63587db008f79e7eed024e50e5cf98JmItdHM9MTczODI4MTYwMA&ptn=3&ver=2&hsh=4&fclid=2588ae92-c901-65a2-213f-bd2bc8aa6450&psq=%e2%80%98Kim+Ji+Young+Law%>
- Yoon, Soo-Yeon. (2017). The Influence of a Supportive Environment for Families on Women's Fertility Intentions and Behavior in South Korea. *Demographic Research*, 36(7), 227-254. <https://doi.org/10.4054/DemRes.2017.36.7>

Received: June 6, 2025

Revised: July 1, 2025

Accepted: December 12, 2025